

XVI. évfolyam 10. szám 260 Ft

Híradó

Pécel-Isaszeg-Gödöllő Kistérségi Kulturális és Közéleti Folyóirat

2011. december

Ünnepi szám

Köszönet
újságíróinknak

Új törvény
készül
az oktatásról

Fáys tanulók
külföldön

Segíts egy
pogácsával!

A szeretet
csodái

Karácsonyi
receptötletek

Képeslap 1949-ből

Áldott, békés
karácsonyt és
boldog új évet!

Dózsa György Művelődési Otthon és Múzeumi Kiállítóhely

2117 Isaszeg, Dózsa György u. 2.

Tel.: 28/582-055, Tel./fax: 28/582-056

E-mail: idgymo@gmail.com

Web: www.isaszegmuvotthon.hu

Programajánló

December 1. 13.00-18.00 Véradás

December 3. 18.00 Cigány táncház

December 4. Adventi készülődés II.

14.00 Eltévéd a Mikulás

Téli kézműves foglalkozással, játékokkal, a Katáng együttes koncertjével, karaokeval, Mikulás bulival várjuk az érdeklődőket a Művelődési Otthonban. (Információ a plakátokon és a Művelődési Otthon honlapján)

December 9. 10.00 A Nektár Színház Diótörő című előadása óvodásoknak. Belépődíj 500 Ft/fő.

December 10. 8.00-12.00 Mikulás-buli a Baba mama klubban

December 10. 14.00 Roma Mikulás a Cigány Kisebbségi Önkormányzat szervezésében

December 10. 16.00 „Múzeumi esték”

Az Isaszegi Természetbarát Klub vetített képes élménybeszámolója a Falumúzeumban. Téma: Hazai tájakon I. Előadó: Notter Béla, az ITK elnöke

December 11. Adventi készülődés III.

14.00-16.00 Kézműves foglalkozás

14.00 A Kolompos együttes „Kiskarácsony – Nagykarácsony” című koncertje gyermekeknek. Belépő: 500 Ft/fő

December 14. Karácsonyi ételsor készítése, karácsonyi köszöntő az Isaszegi Asszonykórus és a Művelődési Otthon dolgozóinak közreműködésével a GKRTE évzáró turisztikai régiós konferenciáján, Mogyoródon.

December 17. 14.00 Az Isaszegi Nyugdíjasok Baráti Körének karácsonya

December 17. 19.00 A Csata Táncegyüttes felnőtt csoportjának karácsonya

December 18. 18.00 Városi karácsony

„A muzsika hangja” – musical két felvonásban

A muzsika hangja világhírű musical. Hírnevét, értékét mindenekelőtt az adja, hogy a slágerré vált dalokon és szerethető hősein kívül máig megdöbbentően erős társadalmi-történelmi mondanivalót hordoz. A zene, a játék, a gyermeki tisztesség, a kedvesen ironikus humor, az emberi tartás áll szemben az ordas eszmékkel, a napjainkig is létező, a megkülönböztetést, a kirekesztést, a diktatúrát képviselő erővel.

A belépő 1000 Ft adomány az előadás támogatására.

Az előadás szünetében sor kerül „Az én karácsonyom” című rajz- és tárgykészítő pályázat munkáiból készült kiállítás megnyitójára, valamint a munkák díjazására.

December 31. Csoportjaink évzáró összejövetele

Szolgáltatások

Hétfőnként 18.00 KRESZ-tanfolyam; jelentkezés és tájékoztatás

December 12-én 11.00-13.00 A.S.A ügyfélszolgálat

Szeretettel várunk mindenkit foglalkozásainkra a Művelődési Otthonban:

- *Hétfőnként 10.00-12.00 Baba-mama klub* (Laci Anna 06-20/391-66-83)
- *Hétfő, kedd, csütörtök, péntek esténként a Csata Táncegyüttes* próbái korcsoportonkénti bontásban (Információ: Bánszkiné Varga Judit művészeti vezető, 06-70/372-64-69)
- *Hétfőnként 18.00 az Isaszegi Asszonykórus* próbái
- *Keddenként 10.30-tól Csiri-biri torna* (Virágh Orsolya 06-70/456-4312)
- *Minden kedden 20.30 és csütörtökön 20.00 órai kezdettel ZUMBA* (Információ: Takács Viktória 06-20/522-6639)
- *Szerdánként 18.00 jóga* Balázs Mónikával (06-30/29-36-927)
- *Szerdánként 19.30-kor Tóth Roland* (06-20/45-093-63) várja a **mozdulni vágyókat** (tai chi, csikung, jóga).
- *Csütörtökönként 16.00-17.00 Mosolysziget* kézműves foglalkozás várja a gyerekeket, családokat.
- *Csütörtökönként 18.00 Gyöngyésztervező Klub*
- *Szombatonként 16 órától 18 óráig Isaszegi Képzőművész Kör.*

Szeretettel várunk 10-100 éves korig, ha egy jó társaságban szeretnéd kreativitásodat kibontakoztatni. Rajz, festés, pasztellkréta, grafit és egyéb technikák kipróbálása, megtapasztalása! Csatlakozz hozzánk! Tárd ki a benned lakozó csodát! A részvétel díjtalan!

Információ: Nagy Éva Vica 06-20/494-3566, Szilárdi Edina 06-30/9905-373

A Gaudium Carminis Hangversenykórus *hétfőn és pénteken 18.30-20.30-ig* várja régi és leendő kórustagjait a Klapka György Általános Iskola és AMI épületében a Kossuth u. 85. alatt.

Kedves látogatóink, a Dózsa György Művelődési Otthon 2011. december 20. és 2012. január 1. között zárva tart. Nyitás 2012. január 2-án. Kellemes ünnepeket kívánunk!

Verseczkyné Sziki Éva igazgató

Rajz- és tárgykészítő pályázat

A Dózsa György Művelődési Otthon és Múzeum pályázatot hirdet általános iskolai korosztálynak „Az én karácsonyom” címmel. A pályamunkák

- mérete: maximum A4
- technika: szabadon választható
- leadási határideje: 2011. december 13. kedd 18.00
- a leadás helye: a Művelődési Otthon irodája: 2117 Isaszeg, Dózsa Gy. u. 2. hétfőn és pénteken 9.00-18.00, kedden és csütörtökön 9.00-21.00 között

Kérjük a készítő nevét, korát, telefonszámot feltüntetni a pályamű hátoldalán. Az eredményhirdetésre és díjátadásra a beérkezett alkotásokból készült kiállítás megnyitóján kerül sor, 2011. december 18-án, az adventi színházi előadás szünetében.

TARTALOM

Ajánló	2
Köszönet újságíróinknak	3
Meghívó	3
Pécelen várható 2012-ben	4
Karácsonyi „Cipősdoboz” akció	5
Rostoványi Zsolt lesz a rektor 6-7	
Új törvény készül az oktatásról	8-10
Az én József Attilám	11
Fáys tanulók külföldön	12-13
Együtt könnyebb	13
Visszatekintés a 2011-es esztendő szociális segítő munkájára	14
Segíts egy pogácsával!	15
Szépség, fiatalság, öregedés, elfogadás...	16
Emlék	16
A szeretet csodái	17
Programajánló	18
Együtt-egymásért	19
„Négy vasárnap négy gyertyaszál”	19
Ismeretlen ismerősök	20-21
A karácsonyfa története	22
Keligerné Nyerges Erika: Régi titkos karácsonyokról álmodom...	22
Színek és érzések a foltvarrásban	23
Pécelen az antigrffiti kommandó	24
Önkénteseink kirándulása Pécelre	25
Karácsonyi receptötletek	26
Karácsonyi ajánlat	27

Folyóiratunk következő száma
2012. február 6-án jelenik meg.

Köszönet újságíróinknak

Folyóiratunk, az ESE Híradó megjelenő számai 1991 májusa óta önkéntes újságíróink közreműködésével készül el. Ez évben is sokan küldtek híreket, helyi eseményekről beszámolókat, interjúkat, verseket, fotókat... Újságíróink voltak 2011-ben, akik munkájukkal hozzájárultak, hogy mindennapjaink sokféle területéről nyújtsunk tájékoztatást:

Árvey Mária, Bakonyi Tímea, Barta Zoltán, Bense Balázs, Bezák Bernadett, Birk Edit, Birkás Gábor, Bodnár Erika, Böszörményi Csaba, Czétényi Sándorné,

Cseke József, Csekéné Valkony Andrea, Cseri Katalin, Csontos Tamásné, Dévai Zsuzsanna, Durkó Sándor László, Erdős Szabolcs, Fazekas Krisztina, Gera Zoltán, Goráczné Nagy Szilvia, Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa, Heltai Miklós, Hidvéghy Margit, Horváthné Szombathelyi Katalin, Ivánkovich Zoltán, Jelenik Tibor, Keligerné Nyerges Erika, Keresztes Sándorné, Kis András (Buborék), Kisné Erzsi, Kissné Nagy Júlia, Koricsánszky Atilla, Kóródi Mária, Kovács Dorottya, Ladjánszki Veronika, Laukóné Mukk Adrienn, Lestyán Péterné, Mészáros Gusztávné Piroska, Monoriné Szalontai Szilvia, Nagy Erzsébet, Nagy Ildikó, Németh Magdolna, Némethy Mária, Oertel Nándor, Oertel-Zala Veronika, Pál Annamária, Pápai Lászlóné (Ágnes), Papp Istvánné, Parajdi Szabolcs, Pergelné Micserics Edit, Rádi Zoltán, Rajcsinek Gedeon, Rendek Éva, Rigóné Faragó Zsuzsanna, Simon Éva, Sipos Edit, Skuczai László, Sváb Mihályné, Szabó Zoltán, Szabó Zoltánné, Szajkó Gyula, Szalontai László, Szekeresné Ági, Székiné Sellei Anikó, Szivák Ágnes, Szöllösi Ferenc Attila, dr. Tallósné T. Magdolna, Tornyi Zsolt, Vajai Rózsa, Vasicza Zoltán, Verseczkyné Sziki Éva, Veszelszki Éva, Vida Ágnes

Szerkesztőségünk hálásan köszöni munkájukat!

Meghívó

Szeretettel hívjuk

tagjainkat, önkénteseinket, támogatóinkat, munkatársainkat

az Egymást Segítő Egyesület (ESE)

karácsonyi ünnepségére, melyet

2011. december 30-án (pénteken) 15 órai kezdettel tartunk

Isaszegen az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház éttermében.

2011. december

az ESE vezetősége nevében

Némethy Mária elnök

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 260 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Főszerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, Czétényi Sándorné, †Cseri László, Cseri Katalin, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Gulyás Jánosné (Mikes Zsuzsa), Ivánkovich Zoltán, Laukóné Mukk Adrienn, Némethy Mária, Tasnádi Katalin, †Barna Topurek Tamás, Vasicza Zoltán, Veszelszki Éva • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egy személyben az írója a felelős • Nyomás: Tökéletes Másolat, telefon: (36)70/341-6542 • Nyomdai előkészítés: Tökéletes Másolat, www.tokmas.hu • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

Pécelen várható 2012-ben

Pécel Város Önkormányzatának Képviselő-testülete lapzártánk után, november 30-án tartja ülését, melyen a 27 napirendi pontban számos, pénztárcánkat érintő kérdésben is döntés születik. Az előterjesztések áttekintése után az alábbiakat emeljük ki:

Rendeletalkotás a menetrend szerinti helyi autóbusz-közlekedés viteldíjáról szóló 22/2003.(VIII. 18.) rendelet módosításáról

A jelenleg érvényben lévő viteldíjakat 2009-ben állapította meg a képviselő-testület. Táblázatunkból a jelenlegi és a javasolt új árakat közöljük.

Az előterjesztés emlékeztet arra, hogy a Képviselő-testület 2011 októberében – annak érdekében, hogy továbbra is működhessen a helyi autóbuszos személyszállítás – döntött arról, hogy megemeli a közszolgáltatási szerződésben rögzített támogatás összegét bruttó 410 ezer Ft/hó összegről bruttó 485 ezer Ft-ra.

	Hatályos viteldíjak	2012. január 1-től javasolt viteldíjak	Emelés mértéke
– egy utazásra érvényes vonaljegy:	200 Ft	200 Ft	0 %
– havi bérletjegy:	3.400 Ft	4.000 Ft	17,65 %
– tanuló/nyugdíjas havi bérletjegy:	1.200 Ft	1.400 Ft	16,67 %

A települési szilárd hulladékokra vonatkozó 2012. évi közszolgáltatási díjak megállapítása (rendeletalkotás)

Az előterjesztés alapján az alábbiak szerint változnak a díjtételek (áfa nélkül!):

	2011. január 1-től hatályos díjak	2012. évre tervezett díjak	Változás
60 literes edényzet	290 Ft/ürítés	303 Ft/ürítés	104,5%
110 és 120 literes edényzet	341 Ft/ürítés	356 Ft/ürítés	104,5%
240 literes edényzet	447 Ft/ürítés	467 Ft/ürítés	104,5%
zsák	244 Ft/db	255 Ft/db	104,5%

Helyi adókról szóló 28/2010. (XII. 16.) önkormányzati rendelet módosítása

Az előterjesztésben olvasható javaslat: a helyi adók mértékét a képviselő-testület 2012-ben ne emelje meg, a telekadó mértékét egységesen 40 Ft/nm/év összegben határozza meg és az idegenforgalmi adót szüntesse meg.

Döntés a Péceli Vízmű Kft. szolgáltatási ártarifáiról, valamint tulajdonosi hozzájárulás a Péceli Vízmű Kft. részére vagyonszáze-teri feladatok elvégzésére

A 2011. január 1-től érvényes víz- és csatornadíjak:

– Lakossági (/m³)

vízdíj: 413 Ft, csatornadíj: 494 Ft, összesen: 907 Ft

– Nem lakossági (/m³)

vízdíj: 656 Ft, csatornadíj: 823 Ft, összesen: 1479 Ft

A tervezett változtatásról információt nem találtunk.

Isaszegi 3. szám alatti 326 hrsz-ú ingatlan – volt Ráday Gimnázium hasznosításának kérdései

Az épületben a Rendőrség és a Polgárőrség, a Zeneiskola, a Művelődési Ház és Könyvtár, a Cigány Kisebbségi Önkormányzat, a Családsegítő költözne. A tornaszobát a hozzá tartozó öltözőkkel bérbe kívánják adni.

A Lázár Ervin Városi Könyvtár és Szemere Pál Művelődési Ház vezetésére megbízás adása

Az előterjesztés alapján az intézmény vezetői feladatainak ellátásával 2011. december 1-jétől 2012. február 1-jéig Wamser Tünde könyvtárost szeretnék megbízni.

A Péceli Vízmű Kft. felügyelőbizottsági tiszteletdíjak mértékének meghatározása

Az előterjesztésben leírtak szerint a Vízmű Kft. Felügyelőbizottság tagjainak tiszteletdíját a többletmunka és többlet felelősségre való tekintettel 2011. december 1-jétől 50 %-kal emelkedhet. Az elnök tiszteletdíja bruttó 70.000 Ft/hó, a tagok tiszteletdíja bruttó 60.000 Ft/hó lesz, ha a Képviselő-testület az előterjesztést elfogadja.

A napirendek közül csak néhányat emeltünk ki. Az érdeklődők a város honlapján (www.pecel.hu) találják a további előterjesztéseket és a majdani döntéseket.

Apróné Orosz Margit

Karácsonyi „Cipősdoboz” akció

Teremtsünk hagyományt együtt a péceli gyermekekért!

A Baptista Szeretetszolgálat nagy sikerű „cipősdoboz” jótékonyági kezdeményezés példáját követve, Pécel Város a 2011. év karácsonyára, első alkalommal meghirdeti a saját „cipősdoboz” programját. Csatlakozzon Ön is kezdeményezésünkhöz, hogy a karácsony valóban ünnep lehessen minden gyermek számára!

Hogyan? Keressen egy jó állapotban lévő üres cipős dobozt. Amennyiben a doboz típusa megengedi, akkor a tetejét és az alját is külön-külön vonja be színes csomagolópapírral. Döntse el, hogy hány év körüli fiúnak vagy lánynak szánja ajándékát. A megajándékozottak kora 0-18 éves korig terjedhet. A cipős dobozt tölts meg ajándékokkal az alábbi szempontok szerint. Játékok: kisautók, labdák, babák, plüssállatok, jójók, világító vagy hangot adó játékok (extra elemmel), iskolai eszközök: toll, ceruza, számológép, zsírkréta, kifestők, jegyzettömbök, higiénia-

ai eszközök: fogkefe, fogkrém, szappan, fésű. Édességek: cukorkák, nyalókák, rágó, szaloncukor, egyéb: napszemüveg, póló, játékeszter, hajgumi, óra, képeskönyv. Kedves ajándék lehet még egy családi fotó néhány üdvözlő sorral, jókívánsággal.

A dobozba ne tegyen: agresszivitásra készítő képeket, játékokat: játékpisztolyt, kést, pc-játékot! Ne tegyen konzervet, romlandó ételeket, gyümölcsöt, folyadékot, folyékony dolgokat (sampont, testápolót), vagy ezeket gondosan csomagolja be egy zárható tasakba, hogy sérülés, szivárgás esetén se tegye tönkre a doboz tartalmát! Ne tegyen a dobozba gyógyszereket, törekeny tárgyat (pl. tükröt, porcelánbabát), erotikus vagy pornográf tartalmú újságokat, eszközöket, tárgyakat, és természetesen semmilyen alkohol tartalmú italt!

Teendők, miután bepakolt a dobozba. Az elkészült ajándécsomagot csomagolja be színes csomagolópapírral (lehetőleg külön a tetejét és külön az alját), majd ragassza le átlátszó cellulux ragasztószalaggal! Végül pedig a doboz tetejére jól láthatóan írja fel, hogy milyen korosztályú és nemű gyermeknek (lánynak/

fiúnak) szánja ajándékát (pl. így: fiú 12 vagy lány 8). A doboz tetejét átlátszó cellulux ragasztószalaggal vagy erős zsineggel gondosan rögzítse le, hogy a csomag szállítás közben szét ne essen!

Az elkészült ajándécsomagot legkésőbb december 15-ig juttassa el a következő gyűjtőhelyek egyikére: Napsugár Bölcsőde (Szemere u. 6.), Gesztenyés Óvoda (Szent Imre krt. 1.), Nyitnikék Óvoda (Petőfi u. 5.), Szivárvány Óvoda (Szent Imre krt. 13.), Petőfi Sándor Általános Iskola (Petőfi u. 15.), Szemere Pál Általános Iskola vagy Ráday Gimnázium (Kossuth tér 7.), Fáy András Szakközépiskola és Kollégium (Maglódi út 57.), Pécel Város Önkormányzata (Kossuth tér 1.). Érdeklődni lehet az önkormányzat ügyfélfogadási idejében 06 (28) 452 745 telefonszámon Darázsne Erzsébetnél. A Családsegítő és Gyermekejóléti Szolgálattal együttműködve lesznek kiválasztva azok a rászoruló gyermekek, akiknek a karácsonyát szebbé szeretnénk varázsolni. Ők, illetve családjuk a gyűjtés lezárása után levélben kapnak értesítést az ajándékok átadásának módjáról.

Várjuk magánszemélyek, cégek, civil szervezetek, egyházak, alapítványok jelentkezését, akik tudják és szeretnék támogatni az akció sikerét. Felajánlással, támogatással keressék **Kiss Krisztina** kapcsolattartót a 06-20/598-0053 vagy **Árva Anikó** szervezőt a 06-20/465-0902 telefonszámon.

A felhívás megjelent a Péceli Hírek novemberi számában.

Lázár Ervin Városi Könyvtár

2119 Pécel, Maglódi út 12.

Honlap: www.pecelkonyvtar.hu

E-mail: pecelkonyvtar@upcmail.hu

Tel.: 28/455-433, 20/801-2586

Új nyitva tartás!

Felnőtt könyvtár:

hétfőn és csütörtökön 13.00–18.00-ig,

kedden és pénteken 9.00–12.00-ig és 13.00–18.00-ig,

szerda szünnap,

szombaton 9.00–13.00 óráig.

Gyermekkönyvtár:

hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken 13.00–18.00-ig,

szombaton 9.00–13.00 óráig.

Fiókkönyvtár – hangzókönyvtár:

(Petőfi Sándor Általános Iskola)

2119 Pécel, Petőfi S. u. 15.

Tel.: 20/965-1244)

hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken 13.00–18.00 óráig.

Rostoványi Zsolt dedikál (2004)

Rostoványi Zsolt lesz a rektor

Rostoványi Zsolt foglalhatja el a Budapesti Corvinus Egyetem rektori székét januártól. A felsőoktatási intézmény szenátusa hétfői ülésén döntött így.

Az egyetem tájékoztatása szerint Rostoványi Zsoltnak a három rektorjelölt közül már az első fordulóban sikerült megszereznie a szenátorok többségének voksát.

A Budapesti Corvinus Egyetem szenátusa harmincyolc tagból áll, mindannyian ott voltak a rektorválasztó szenátusi ülésen. Közülük huszonnégyen voksoltak úgy, hogy Rostoványi Zsoltot látnák szívesen az egyetem rektoraként.

Mészáros Tamásnak, a Budapesti Corvinus Egyetem mostani, két ciklusban is megválasztott rektorának a megbízása

2011. december 31-én jár le. A mostani szavazás eredményét az egyetem megküldi a Nemzeti Erőforrás Minisztériumnak, majd a rektori kinevezés a köztársasági elnök hatásköre.

Rostoványi Zsolt a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen diplomázott, utána is hű maradt alma materéhez – közölte a felsőoktatási intézmény, hozzátéve: több ciklusban volt a nemzetközi kapcsolatok tanszék vezetője, és betöltötte a társadalomtudományi kar dékánjának tisztét is. 2005-től a Nemzetközi Tanulmányok Intézet igazgatója, 2009-től egyúttal a nemzetközi kapcsolatok doktori iskola elnöke. A Közel-Kelet-szakértő angolul, németül és oroszul beszél.

Forrás: www.hvg.hu

Aki szereti az arab világot

A Rostoványi Zsolttal készült interjút folyóiratunk 2004. júniusi számában olvashatták.

Dr. Rostoványi Zsolt a budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Nemzetközi Kapcsolatok Tanszékének tanszékvezető professzora, tagja a Magyar Tudományos Akadémia három bizottságának (nemzetközi tanulmányok, nemzetközi gazdasági és fejlődéstani, politikatudományi). A hazai szakirodalomban az arab világgal kapcsolatos könyvei alapműveknek számítanak (hogyan csak néhányat említsünk: „Mit kell tudni az iszlámról?”, „Az iszlám a XXI. század küszöbén”, májusban pedig éppen Pécelen dedikálta „Az iszlám világ és a nyugat” című művét). Sokan ismerik a televízióból, hiszen – különösen az utóbbi években – többnyire őt szólaltatják meg, ha az arab világ problémáiról tudományosan elmélyült és tárgyyszerű ismereteket akarnak a nézőknek közvetíteni. És sokan azt is tudják, hogy Pécelen él.

– Tényleg, miért lakik Pécelen egy nemzetközi rangú tudós?

– Mert péceli vagyok. Anyai nagyszüleim, a Hinkelmann-Peregri család régi péceliek, vannak, akik emlékezhetnek arra is, hogy nagyapám jeles futballistája volt az akkor még jó nevű péceli csapatnak. Itt születtem 1952-ben, Tóth Laci bácsi (dr. Tóth László) és a bába segítettek a világra, itt végeztem az általános iskolát. Ma is szeretettel emlékszem vissza első tanítómra, Horváth Ilonka néniére, felsős osztályfőnökömre, Derecskei Margit néniére, és az iskola számos kiváló tanárára: Mikola Annuska néniére, Lehoczky Endre igazgató úrra, Kier Karcsi bácsira, Dévényi Pali bácsira, Cserey Gyuszi bácsira, Hámori Jánosra és a többiekre is.

Gimnáziumba Pestre jártam, németet akartam tanulni, s az Eötvös József Gimnáziumban volt német tagozat, de Péceltől sem akkor, sem az egyetemi évek alatt nem szakadtam el, természetesen volt, hogy itt az otthonom, ide jövök haza. Ma is ez a természetes: a nagyváros napközbeni idegesítő lüktetése után megnyugtató az itthoni csönd. Néha ugyan, mikor nagyon sok a dolgom (ez az utóbbi húsz évben többnyire így van), eszembe jut, hogy talán jobb volna a munkahelyemhez közelebb lakni, de mindig oda jutok, hogy a péceli levegőt és csöndet nem tudnám nélkülözni.

Két gyermekem, a tizenhárom éves András és a kilenc éves

Barbara abba az iskolába járnak, ahová valaha magam is, a Szemerébe, s oda szeretne menni az ötéves Réka is. Remélem, Lentvorszky Árpádné, Panni néni keze alá kerül elsőben, akihez a többiek is jártak annak idején. Ákos fiam húszéves, az ELTE Természettudományi Karán programozó matematika szakon tanul.

– Úgy érzem, szereted a pedagógusokat.

– Különösen a nagy tudású, iskolateremtő egyéniségek gyakoroltak rám nagy hatást. Szerencsém volt, itthon is, a gimnáziumban is számos ilyen karakteres, kicsit régi vágású, tiszteletreméltó tanáregyéniség egyengette utamat.

– Az csinál karriert, aki a szüleit és tanárait tiszteli?

– Azt hiszem, igen, magam legalábbis így tapasztaltam.

– Hogyan lesz egy nyelvek iránt érdeklődő, jó tanuló fiatalemberből az arab világ szerelmese, elismert iszlámszakértő? Aprópó: hány nyelven beszélsz?

– Angolul, németül, oroszul, arabul. Ami pedig a kérdés elejét illeti: alapvetően az idegen nyelvek és kultúrák iránti érdeklődésem hajtott előre a tanulásban, s ezért – kicsit magam számára is meglepően – az érettségi évében változtattam meg addigi pályaválasztási szándékomat. Ugyanis gyermekkorom óta orvosnak készültem, s aztán mégis a közgazdaságtudományi egyetemre jelentkeztem. Másodév után specializálódni akartam

a nemzetközi kapcsolatok szakra, minden tanulmányi feltételnek megfelelttem, népköztársasági ösztöndíjasként az eredményeim az évfolyamon a legjobbak voltak, de nem kerülhettem be. Nyugaton élő rokonaim miatt, meg is mondták. Így azután a külkereskedelmi marketing szakot végeztem el (szakdolgozatomat az NSZK Európai Gazdasági Közösségen belüli pozíciójáról írtam). S akkor, megint csak egy kicsit meglepetésként, följánlották, hogy maradjak benn az egyetem világgazdasági tanszékén. Volt egy másik ajánlatom is az Alutrösztől, de én a tanítást-kutatást választottam.

– *Talán nem véletlenül, mint erről már fentebb szó volt. Mi vagy elsősorban, tudós vagy tanár?*

– Mindkettő. Szenvedélyem a kutatás, és szenvedélyes tanár is vagyok. Most írom az akadémiai doktori dolgozatomat. Volt lehetőségem rá, hogy csökkentsem az óraszámterhelésemet, de nem volt szívem az órákat és főleg diákjaimat másoknak átadni. A velük folytatott órai beszélgetések mással nem pótolhatók.

– *Egy kicsit elkanyarodtunk az eredeti kérdéstől. Német nyelv, világgazdasági tanszék, NSZK gazdasága. Hogyan lehet ettől az iszlám világig eljutni?*

– Talán éppen a világgazdasági problémák tanulmányozása során figyeltem föl a Közel-Kelet, az arab térségek fontos szerepére. Eppen ebben az időben írt ki az egyiptomi Nemzeti Tervezési Intézet egy ösztöndíjat, megpályáztam, elnyertem, így kerültem ki 1977-ben Kairóba előbb három hónapra, aztán végül másfél év lett belőle. Ez az időszak életem meghatározó élménye lett, előbb fölkelte, azután egy életre elkötelezte emberi és tudományos érdeklődésemet az arab nyelv és kultúra iránt. Elkezdtem a nyelvet tanulni, bejártam az Eötvös Loránd Tudományegyetem sémi filológiai és arab tanszékére. A látottak és tapasztaltak alapján az arab jelent akartam először megismerni, első munkáimat is az arab országok gazdasági helyzetéről írtam. Rájöttem azonban, hogy az arab világ saját történelmében él, ezért fordultam a történelem és az iszlám kultúra felé. Kairó ebből a szempontból a legjobb hely volt, ahová kerülhettem. Ez a város az arabság kulturális központja, a kairói a legnővsőbb arab egyetem. S minél többet olvastam, tanultam, annál több dolog inspirált arra, hogy még többet akarjak megismerni. Eközben jöttem rá az életen át tartó tanulás (life long learning) ízére.

– *Mindez azonban a tudós érdeklődése egy érdekes tárgy iránt. De hogyan lesznek ebből emberi érzések, szimpátia, majd szeretet?*

– Az első érzés a döbbenet volt. Kairóban már akkor többen éltek, mint Magyarország egész lakossága. Szíven ütött a nyomor, az elképzelhetetlen zsúfoltság. Az utasok kilógnak az autóbusz ablakán, állnak a tetején, a kalauz az emberek vállán járva kezeli a jegyeket, a negyedórás út három óráig tart. A házak tetején kartonból és pléhből dobozházak épülnek, a nyilvános utcai vécékbe egész családok költöznek be. Iszonyatos a piszok, a bűz. A bazár sikátorai viszont évszázadok hangulatát árasztják. Meg-elevenedik a középkor, a kézművesek szemünk előtt készítik az árut, látjuk a technika előtti korszakot, halljuk a zajait.

– *Még mindig nem tudom, hogyan lesz a döbbenetből szeretet? Mi fogott meg?*

– Talán a kapcsolatok közvetlensége. Ilyen közel élve az emberek megismerik egymást, nincs hűvös távolságtartás. Egyszer végigmegy az utcán, visszaköszön, másnap már húszan üdvözölnek barátjukként. Emlékszem, hogy hosszabb egyiptomi tartózkodás után egy időre Athénba kerültem, s az emberi viszonyokban akkor különösen éreztem azt a hűvösséget, individualizmust, ami szinte ugyanúgy megdöbbentett, mint az első egyiptomi benyomások.

– *És az iszlám? Tőlünk, európaiaktól idegen, ami pedig a nemzetközi politikából a köztudatba átszűrődik róla, taszító vagy ijesztő.*

– Az iszlám az együvé tartozás, a közösségi identitás nagy élményét adja híveinek, ez az umma. Az erkölcsi elvek mellett a gyakorlatot, a cselekvést is fontosnak tartja, erkölce nem prédikált, hanem betartott erkölcs, eligazít a mindennapok dolgaiban. Ilyen például az alkohol tilalma. Kairóban is lehet szeszes italt kapni, van néhány kocsmá, de nincs részeg. Az arab világban az öngyilkossági ráta gyakorlatilag a nullával egyenlő, ez az életkedv bizonyítéka. (Az öngyilkos merénylők kérdése egészen más kérdés, bonyolult gazdasági-társadalmi-politikai okokra vezethető vissza.) Az iszlám kultúrája közösségorientált, az ember mint a közösség tagja jelenik meg benne. Az iszlám úgynevezett öt pillére közül az egyik, a zakat előírja, hogy a gazdagok jövedelmük hány százalékát juttassák a szegényeknek, a szolidaritás kötelező erkölcsi előírás és gyakorlat.

A nők számunkra oly furcsa elkülönítésének oka az, hogy ez a közösség- és családcentrikus kultúra úgy látja jónak, ha elszigeteli a nők erotikus sugárzását, hogy az ne okozzon fölösleges galibákat, s a nő foglalkozzon legfőbb feladatával: a gyermekek nevelésével, a családdal. Lehet azon vitatkozni, hogy vajon jó-e, vagy nem, de tény: az arab világ lakossága huszonöt évente kétszereződik. Egyiptom lakossága kilenc havonta egy millió fővel növekszik. Mindenesetre más helyzet ez, mint az öregeddéssel, népességfogyatkozással küzdő Európáé. Jelenleg a világon a muszlim közösség növekszik legdinamikusabban.

– *És a nyelv, a kultúra?*

– Egyiptom az arab világ vezető ereje, kulturálisan is. Az egyiptomi arabot értik arab világ szerte, ez az irodalmi nyelv, amelynek van nyelvtana, amit le lehet írni, ezen a nyelven íródott a Korán. Szerencsés dolog volt, hogy ott ismerkedtem meg vele. Bár érdeklődésem elsősorban történelmi, világukhoz való vonzódásomba természetesen belejátszik a kultúra sokszínűsége is.

– *Érdeklődésed egyedüli központja az arabság?*

– Nem. Mélységesen érdekel a globalizáció problémája, hiszen az arabokhoz is ez az érdeklődés vezetett el. Akadémiai doktori dolgozatomnak is ez a tárgya: globalizáció és civilizáció, ennek egyik alfejezete szól az arab világ vonatkozó problémáiról is. Erősen foglalkoztat a felsőoktatás valódi modernizációjának kérdése is, jelenleg ezzel is foglalkozom. Hogyan hozható a képzés az igényekkel összhangba? Hiszen nem lehet cél diplomás munkanélküliek kiképzése.

1990-ig a világgazdasági tanszéken dolgoztam, 1990-ben kerültem a nemzetközi kapcsolatok tanszékére megbízott tanszékvezetőként, Jeszenszky Géza helyére. 1992-ben kaptam meg véglegesen a tanszékvezetői megbízást, 1992 és 1998 között a Társadalomtudományi Kar dékánja voltam. Van tehát rálátásom ezekre a kérdésekre.

Szeptember 11. hatására kanyarodtam vissza a globalizációtól az arab világ felé. A jövőre vonatkozó tudományos-könyvírási programom is jelzi, hogyan kezd a két dolog összekapcsolódni. A Korvina Kiadóval már leszerződtem a palesztin-izraeli konfliktus történelmi gyökereit föltáró könyv megírására, itt vissza szeretnék menni egészen a biblikus időkig, Izmaelig és Izsáig. A másik könyv nemzetközi szinten is újdonság lesz, összehasonlító civilizációtörténet, a tervek szerint mindjárt angolul jelenik meg a Korona Kiadónál. Ennek szerkesztője leszek, illetve én írom az iszlám civilizációról szóló fejezetet.

– *Gyorsan meg kell írni, milyen is volt az arab, a kínai, az európai stb. kultúra és civilizáció, mielőtt a globalizáció eltünteti a különbségeket?*

– Nem lehetetlen, hogy ezért is szükség van egy ilyen könyvre. De talán azért is, hogy más diákok is találjanak érdeklődésüknek tápot, amikor tanulmányaikban más népek és kultúrák felé indulnak.

– *Köszönöm a beszélgetést.*

Heltai Miklós

Új törvény készül az oktatásról

Köztudottan az Országgyűlés dolga az életünket meghatározó törvények megalkotása, a már meglévők változtatása. Az utóbbi hetekben, hónapokban nagyon sok ellentmondó vélemény jelent meg a sajtóban az új közoktatási törvényjavaslatról. A sokféle kritika miatt elhatároztam, átolvassom, vajon mit tartalmaz a törvényalkotóknak benyújtott szöveg.

Szóval nekifogtam, és kicsit meghökkenem már az új törvény címén: törvény a nemzeti köznevelésről. Elgondolkodtam az oktatás és a nevelés rokon értelmű szavaink közötti különbségen, aztán a paragrafusokat igyekeztem megérteni. Nem jártam sikerrel, talán azért, mivel a témában nem vagyok járatos, ezért inkább két pedagógust kértem meg, legyenek segítségemre a készülő törvény megértésében, a kritikák átlátásában.

Heltai Miklós nyugalmazott igazgató és Rádi Zoltán, a PIOK Petőfi Sándor Általános Iskola tagintézményvezetője voltak segítségemre.

Apróné Orosz Margit

Miről szólnak az oktatáspolitikai viták?

Ha a közmédiaumból tájékozódunk róluk, akkor: finanszírozási kérdésekről, szociális problémákról, demokrácia-felfogásról, s mindezekkel kapcsolatban időnként – mintegy illusztrációképpen – szokás pedagógiai álláspontokat is kinyilatkoztatni.

Pedig jó lenne, ha a vitáinkban legalább a szóösszetétel logikáját követnénk, s az oktatás/nevelés érdekeit tekintenénk elsődlegesnek, hogy kiderülhessen: az oktatáspolitikai eredeti rendeltetése szerint nem úrnője, hanem szolgálólánya a pedagógiának. Hazai nevelésügyünk utolsó húsz évének szemmel láthatólag nem kedvezett sem az oktatáspolitikai fogalmának félreértelmezése, sem az ezzel kapcsolatos diskurzus fordított értékrendje. Ha a pedagógiai vitákat hitvitákká degradáljuk, sérül az a társadalmi érdek, hogy a neveléstudomány, az iskolai gyakorlat és a közpolitika képviselői elméletben és gyakorlatban megtalálják azt a legkisebb közös többszöröst, amely alapján elkerülhető korlátoltan érvényes pedagógiai tételek általános érvényűvé erőtetése.

Nézzünk néhány vitás kérdést, melyekben a most parlamenti tárgyalás alatt álló köznevelési törvényjavaslat a teljes pedagógiai ismeretbázis alapján igyekszik megfogalmazni a közoktatás-köznevelés céljait.

Sokan meg vannak győződve arról, hogy az osztályozás, főként pedig a bukztatás pszichésen túlzottan igénybe veszi a gyermekeket, ezért pedagógiai alkalmazásukat minél tovább halasztani kell. Ezt az érvelést ki szokták terjeszteni az iskolai követelményekre általánosságban is, hangsúlyozva a túl magasra állított mérce frusztráló hatásait, mondván: nem állapítható meg közvetlen összefüggés a követelmények és teljesítmények között. S valóban, ezek a tételek a gyakorlatban is igazolt tudományos megállapítások, csak egy baj van velük: így hangoztatva nem a teljes igazságot, hanem annak csak egyik felét tartalmazzák. Az igazság másik fele az, hogy az osztályozás, a követelmények s végső esetben a bukztatás a szocializáció iskolai formájú eszközei: általuk tanulja meg a gyermek, hogy cselekedeteinek következményei vannak. A tanulás pszichológiája már régen leírta az önkéntelen, illetve szándékos tanulás folyamatát: a követelmény a szándékos tanulás nélkülözhetetlen motívuma.

Nem abszolútizálható hát az igazság egyik fele, még akkor sem, ha a magyar iskolának korábban hibája volt a mechanikusan érvényesített követelményközpontúság.

A probléma megoldása pedig nem az igazság egyik felének elhallgatása, sem az, hogy – mint a korábbi oktatáspolitikai gyakorlat – jogi eszközökkel, tilalmakkal akarunk megoldani pedagógiai problémát, hanem az, hogy a megoldást oda utaljuk, ahová való: a nevelő és növendék viszonyrendszerébe. A modern neveléstudomány tudja, hogy a gyermeknek minden segítséget meg kell adni ahhoz, hogy a követelményekhez időben hozzászokjon, hogy az osztályozás-értékelés a fejlődését serkentse, és ne gátolja stb. A törvényjavaslat helyreállítja a nevelők szakmai autonómiáját a teljes pedagógiai eszköztár fölötti rendelkezésben, s megbízik fölkészültségükben, gyermekszeretetükben és humanizmusukban, hogy ezeket mindenkor a gyermekek érdekeinek megfelelően alkalmazzák.

Ehhez viszont a tanárjelölteket tisztességesen föl kell készíteni szaktárgyaikból, illetve pedagógiájából. A nemrég bevezetett kétciklusú tanárképzés erre nem alkalmas, mivel a tanulmányok folyamatosságának megszakítása mind a két vonatkozásban csökkenti a vonatkozó stúdiumok időkeretét. A parlamenti vita előtt álló felsőoktatási törvény ezért a tanárképzésben az egyciklusú rendszer helyreállítását javasolja.

Mindezekkel kapcsolatban szokott előkerülni a lexikális ismeretek, illetve a kompetenciák viszonyának ügye, többnyire olyan vulgáris értelmezésben, hogy az előbbiből minél kevesebb, az utóbbiból minél több szükséges. A tudományos igazság azonban az, hogy az ismeretanyag nem antitézise, hanem kondíció sine qua non-ja a kompetenciáknak. Ilyen vonatkozású pedagógiai diskurzusaink tehát a mérték kérdését kellene, hogy középpontba állítsák, nem hagyva figyelmen kívül a fejlődéslektan tanulságait: bizonyos életkorban a gyermek memóriája végtelen kapacitású, intellektuális gátlások nélkül képes nagy mennyiségű lexikális ismeretanyag befogadására, s ezek az ismeretek később látens tudásként nagymértékben segítik produktív gondolkodásának kialakulását.

A törvényjavaslat az állami szabályozást tehát a kompetenciákon kívül – nagyon helyesen – a műveltségi anyag kijelölésére is kiterjeszti. Nemcsak az nyilvánvaló ugyanis, hogy az ismeretek alkalmazásához ismeretek szükségesek, hanem az is, hogy állami érdek azoknak az ismereteknek az előírása, amelyek a társadalom zavartalan működéséhez szükségesek. A gyakran emlegetett „tudásalapú” társadalom kifejlődéséhez meg kell határozni azokat a mindenki által elsajátítandó természet- és társadalomtudományos ismereteket, amelyek biztosítják a mérnök-, orvos-, tanár-, szakmunkás-utánpótlást. (Olyan veszélyeztetett identitású kis ország esetében, mint a miénk, ehhez a nemzeti tudat megőrzéséhez szükséges nyelvi, irodalmi és történelmi ismeretek meghatározása is hozzátartozik.) A Nemzeti alaptanterv ezért a törvényjavaslat értelmében visszatér a tanulandó műveltségi anyag szabályozásának jól bevált szisztémájához, elegendő lehetőséget hagyva az iskolának e téren saját műveltségképük tantervvé formálásához is (a tantervi anyag 10 százalékát).

A NAT-tal kapcsolatos észrevételek újra felelevenítik a korábbi időszak egyoldalú felfogását a kompetenciával kapcsolatban. Ezt a dilemmát a pedagógia tudománya egyértelműen eldönthetővé teszi. Az, hogy a kompetenciákhoz konkrét műveltségi anyag szükséges, mint elv, törvényi szabályozást igényel. További viták valóban lefolytatandók a műveltségi anyag tantárgyanként és iskolatípusonként való előírásainak összeállításakor – a törvény elfogadása után.

A kompetencia fogalmának félreértése más tekintetben is funkciózavarokhoz vezet nevelési vonatkozásokban. Mindenki természetesen veszi, hogy bizonyos jogok gyakorlása nagykorúsághoz, szakmai tekintetben pedig szakmai kompetenciákhoz kötött, ennek okai közismertek. Miért lenne ez másként az iskolában? A jelenleg még érvényes közoktatási törvény egyetértési jogokat biztosít a diákszervezeteknek az iskola pedagógiai programjának, szervezeti és működési szabályzatának, házirendjének elfogadásában, holott nyilvánvaló, hogy a diákok pedagógiai, munkajogi, vezetési ismeretekben (és még számos más területen) nem kompetensek, nagykorúságukig pedig joggyakorlásuknak terepuma nem azonos a felnőttekével. Döntési helyzetbe nem hozható az, aki nem rendelkezik a döntési felelősség vállalásának feltételeivel. Viszont: teljes mértékben helyeselhető minden olyan pedagógiai eljárás, amely a diákokat teljes értékű gyermeknek, serdülőnek tekint, és ennek megfelelően vonja be őket saját ügyeik eldöntésébe. Az új szabályozás mindennek megfelelően a döntési folyamat laikus résztvevői (szülői és diákszervezetek) számára véleményezési jogokat biztosít.

Az iskolai agresszió egyre gyakoribb megnyilvánulásai állították az érdeklődés központjába a fegyelmezés, büntetés, tankötelezettség kérdéseit. A vitákban hangsúlyt kapott, hogy ezeket az ügyeket az iskola egyedül nem képes megoldani, s indokolt volt a pedagógusok figyelmét arra is felhívni, hogy az agresszió megelőzésében és kezelésében pedagógiai eszközöket kell alkalmazni (ámbátor, gondolom, ennek azért – többségükben – tudatában is voltak). Csakhogy: a büntetés is pedagógiai eszköz, s a kérdéskör teljességéhez az is hozzátartozik, hogy csak az büntetés, amely tényleges következménye a kifogásolt cselekedetnek. Ha a szociális együttélés szabályait súlyosan megszegő, a többiek biztonságos és nyugodt tanulási körülményekhez való jogát folyamatosan veszélyeztető tanuló eltávolíthatatlan az adott közösségből, akkor bármely más „büntetés” súlytalan. A teljes pedagógiai eszköztárhoz tehát a közösségből való ideiglenes vagy végleges eltávolítás büntetése is hozzátartozik, s hamis bármely érvelés, amely szerint ezzel az ilyen tanulót „kriminalizáljuk”. A dolog fordítva áll: ő kriminalizálja azokat, akik a jelen körülmények között érdemi védekezésre képtelenek. Másrészt: az iskolából eltávolított tanuló és szülei más oktatási intézményt kereshetnek és találhatnak, a büntetés nem a tanuláshoz való jogtól, csak egy adott iskolától tiltja el őket. A büntető törvénykönyv 14 évnel húzza meg a büntetőjogi

felelősség korhatárát. Ha tehát a törvény a tankötelezettséget ennél a pontnál vagy ehhez közelítőleg, 16 évben határozza meg, s bizonyos határon túl nem mentesíti korlátlanul a tanulót cselekedetei következményei alól, az nem más, mint jogharmonizáció, amely egyúttal eltávolítja a pedagógiai eljárások következetes végigvitelének akadályát is.

A törvényjavaslat vitája során előkerült változtatási javaslatok között van olyan, amelyekkel – tapasztalt tanárként – magam is egyetértenék, s megfontolásra ajánlanám az előterjesztőknek is, a törvényhozóknak is (a kötelező óvodáztatás korhatára, az óvodából iskolába lépés szabályozása stb.).

Az észrevételek másik része viszont leküzdhetetlen akadálnak állít be olyan problémákat, amelyeket a magyar iskolarendszer rég- rég- rég költséghatékonyan oldott meg. A kis létszámú fejlesztő csoportokhoz megfelelően képzett pedagógus, illetve helyiség szükséges, így folyt régebben a gyógypedagógiai oktatás is, eredményesen. Természetesen az ilyen szervezés korábban azzal a „luxussal” járt (utaztatás vagy bentlakásos intézmény nélkül), hogy az ilyen csoportokban sokszor két-három gyerekkel foglalkozott a gyógypedagógus – akkoriban erre nem sajnálták a pénzt (bár akkor is kevés volt).

Az egész napos iskolával kapcsolatos vitát véleményem szerint a törvény elfogadása után kell majd lefolytatni. A törvényjavaslat világossá teszi, hogy számos részletkérdés nem törvényben, hanem szakmai protokollban, rendeletben szabályozandó. Tipikusan ilyen az egész napos iskola: soha oktatást szabályozó törvény nem rögzített részletes pedagógiai eljárásokra vonatkozó előírást, ez most sem indokolt. Viszont: valóban alapos szakmai vita lesz majd szükséges az egész napos iskola pedagógiai részletszabályozásának kidolgozásakor.

Ahogy azonban attól nem lesz az iskola egész napos, hogy minden gyerek „tanulószobás” vagy „napközis” lesz, kétségtelenül attól sem, ha a tanítási órákat délelőtt-délutánra „széthúzzuk” (nem szólva ennek munkaerővonzatairól és munkajogi, napirend-szervezési bonyodalmairól).

A pedagógus bérrendszer alapvető kérdése a kötelező tanítási óraszám, ez kell, hogy legyen az iskolai pedagóguslétszám megállapításának alapja. A törvényjavaslat ezt az óraszámot nem emeli meg. A kapcsolódó életpályamodell lényege: minőségi munkához kötött olyan mértékű béremelés, amely – végre – megfelelő anyagi körülményeket biztosít ehhez a pedagógusoknak. Amennyiben ez végbemej, értelmetlenné válik a túlmunka eddigi szabályozása, elvárható viszont, hogy az intézményvezetők a neveléstudatokkal együttesen a pedagógusmunkával járó egyéb tevékenységet: helyettesítés, kíséret, tanórán kívüli foglalkozások stb. igazságosan és arányosan osszák föl a nevelők között. Itt kell elosztani egy általánosnak mondható tévedést: az előbb említett tevékenységek nem a minőségi munkavégzés fogalmához, hanem a munkaköri kötelezettségeikhez sorolandók. A minőségi többletmunkát a tehetség-gondozás, illetve fölzárttatás jelenti, vállalásukra pótlékokkal, rendkívüli feljebb sorolással stb. ösztönözhetőek a pedagógusok kollégák (zárjelben jegyzem meg, hogy a lelkiismeret és önbecsülés eddig is sok pedagógust motiváltak ilyesmire, ezért jobb még ma is a magyar iskola, mint a híre); későbbi hatálybalépéssel ezek is beállíthatók lennének a bérrendszerbe.

Összegezve: meggyőződésem, hogy a most tárgyalás alatt álló köznevelési és felsőoktatási törvényjavaslatok javítani fogják a pedagógiai munka feltételeit, amennyiben a parlamenti vita során, továbbá a módosításokban szakmai, nem pedig politikai vagy egyéb szempontok érvényesülnek majd. De meggyőződésem az is, mégpedig nem mai keletű, hogy az iskola akkor képes igazán megújulni, ha az érdekeltek: diákok, tanárok és szülők együtt akarják megújítani. Hát akarják!

*Heltai Miklós,
nyugalmozott gimnáziumi igazgató
Folytatás a 10. oldalon*

Más megközelítésben...

Az oktatáspolitikai viták a jelenlegi helyzetben – úgy gondolom – pénzről és ennek függvényében a lehetőségekről szólnak, szakmáról kevésbé. Mindannyian jó törvényt szeretnénk, elsősorban a gyermekek érdekében, de a pedagógustársadalom érdekében is. A kérdés az, hogy lehet-e az adott helyzetben ez a törvénytervezet jó, elfogadható.

A kétségtelenül benne lévő pozitívumokkal együtt úgy vélem nem, mert olyan alapvető változtatásokat irányoz elő, amelyek tapasztalataim szerint most nem megvalósíthatóak.

A törvénytervezet egészében – félek – finanszírozhatatlan. Nem lesz pénz a megvalósításra. Több kulcsfontosságú elemről van szó, ami mögött a megvalósulást garantáló finanszírozás is ott kellene, hogy legyen. Csak példaként, korántsem a teljesség igényével: ingyenes tankönyvek, a gyerekek egész napos foglalkoztatása, ebből következően az étkeztetés megoldása minden szempontból, tárgyi feltételek biztosítása, e tekintetben az esélyegyenlőség előmozdítása, korszerű pedagógiai módszerek alkalmazása (eszközök, anyagok!), a gyerekek közti szociális, kulturális, motivációs különbségek tompítása, minősítési rendszer, szakmai ellenőrző rendszer működtetése... és még lehetne sorolni. Sok helyütt az intézmények működtetése is megoldandó gond. Ezen egyébként az elképzelt állami szerepvállalás növelése sem fog segíteni, mert a költségek maradnak (sőt növekednek, szinten tartás esetén is!) csak a forrás változhat. Áttörést akkor lehetne elérni, ha a költségvetési források tervezésekor és felhasználásakor a nevelés-oktatás valóban kiemelt terület lenne.

Az „egésznapos” iskola megvalósításához nincsenek meg a feltételek, ezek hiányában a délutáni benntartózkodás gyermekmegőrzéssé silányul. Őszintén sajnálom azokat a gyerekeket, akik szinte az egész délutánjukat ugyanazokban a padokban kell, hogy eltöltsék, amelyben délelőtt is ültek. Kellene nekik sok-sok játék, sporteszköz, számítógép, könyv, program stb., megfelelő személyi háttérrel. De mindegyikben szükölködünk, minden igyekezet ellenére csak enyhíteni tudom a bajokat, megoldani nem. A megfelelő étkezés külön problémakör, ez is forráshiánnyal küszködik. Hogyan tudnánk mindenkit megfelelően ellátni, ha délután is kötelező lesz benntartózkodni az iskolában? Vagy nem lesz kötelező? Az igazgató felmentést adhat? Akkor viszont mi hasznosat, szépet lehet kezdeni az idővel, és mit nem lehet/szabad? Nem is szólva részletesen a várható ütközésekről: zeneiskolával, edzőszékekkel, magánórákkal, esetleg családi programokkal stb.

Sok mindenre lehet azt válaszolni, hogy ez a születőben levő tervezet kerettörvény, számos részletet majd alacsonyabb rendű jogszabályokban kell megfogalmazni. Én viszont azt gondolom, hogy ezeknek az alacsonyabb rendű jogszabályoknak is nagy részt el kellett volna készülniük, hogy lássuk a törvénytervezet

és a végrehajtás koherenciáját. Sajnos az egyik legfontosabb sem készült el máig, az új Nemzeti alaptanterv!

A munkaidőnk átalakítása is érzékenyen érint bennünket, pedagógusokat. Értetlenül állok a heti 32 órás kötelező iskolában tartózkodás kikötése előtt. Ez azt a látszatot kelti, hogy a pedagógusok eddig nem tartózkodtak/dolgoztak az iskolában eleget, vagyis nem teljesítették heti 40 órás munkakötelezettségüket. Ennek ellentmond az Oktatási Minisztérium, a PDSZ és a TÁRKI-TUDOK közös felmérésének eredménye, amely szerint a pedagógusok egy héten átlagosan 51 órát dolgoztak a valóságban (2010).

A tanórán kívüli tevékenységek és alkalmi helyettesítések túlórában történő finanszírozásának lehetősége megszűnik, fizetett túlóra csak a tantárgyfelosztásból következően lehetséges és egészen csekély mértékű. Ezzel a pedagógusok attól a minimális plusz jövedelemforrástól is elesnek, amely ha csökkenő mértékben is, de még lehetséges volt eddig: ha belefért az óratömegbe, tarthattak szakkört, sportfoglalkozást stb., s ehhez jöhetett még az alkalmi helyettesítés. A törvénytervezet az ilyen típusú foglalkozásokat a kötelező munkaidőbe helyezi, ebből következően az alabérrel látja finanszírozottnak. Tehát ezután ugyanazért az alabérért, de már bizonyos fizetett túlórák lehetősége nélkül, több órát kellene tartanunk, úgy, hogy a kötelező óraszámot meg sem kellett emelni. És a tervezetben tényleg nem emelkedtek a kötelező óraszámok. Mégis többet kell dolgoznunk valószínűleg kevesebb pénzért!

Végül az oly sokat emlegetett pedagógus életpályamodellről. A pedagógusok bérét 2007-ben befagyasztották. Azóta az inflációt követő béremelés sem volt megoldható. Sőt, a túlórák lehetőségének csökkentésével, plusz juttatások elvonásával a pedagógusok jövedelme mind nominálisan, mind reálértékben csökkent. Az elvárások viszont a pedagógusokkal és az iskolával szemben egyaránt növekedtek, s ez a tendencia az új törvénytervezetben is folytatódik.

Határozottan úgy érezzük, hogy ekkora belső tartalékkal már nem rendelkezünk: munkánk intenzitásának növelésével már nem bírjuk megoldani a ránk váró feladatokat.

Béremelési ígéretekkel eddig is találkozunk. Több feladat, magasabb követelmények, több jövedelem – úgy érezzük mi is, hogy a három dolog így függ össze, a törvénytervezet is erről beszél. Sajnos a valóságban eddig mindig csak a több feladat valósult meg. A pedagógus életpályamodell kínál béremelést, de csak a gazdaság teljesítőképességének függvényében, legkorábban 2013-tól kezdődően, viszont a több munkát magasabb színvonalon követelménye már 2012. szeptemberétől életbe lépne az új törvényvel.

Lehetetlen, hogy ismét a több feladatot, a többletelvárást kapjuk meg, az ellentételezést már nem, mert sajnos ismét nincs rá forrás.

Iskolánkban kiválasztottunk egy példaértékűnek elfogadható kollégát, s megvizsgáltuk a jövedelmét. A számok azt mutatják, hogy egy F9-be sorolt, tehát kezdőnek már régen nem mondható, tapasztalt pedagógus, aki munkaközösség-vezető, minőségi bérkiegészítésben is részesül, mindenki által elismert, megbecsült tagja a tantestületnek, 2010-ben átlagosan havi nettó 116.000 Ft-ot keresett! Mindebből az következik, hogy ha a pedagógus életpályamodell által ígért bérnövekedést 2012. január 1-től vezetnék be, már az is kész lenne, nemhogy 2013-tól, s akkortól is csak feltételtől függően, és nem mindenkinek.

Mindezek, valamint a máig beérkezett kb. 300 módosító indítvány elgondolkodtatóak. Valóban jól előkészített, kidolgozott és megfontolt ez a köznevelési törvénytervezet?????

Rádi Zoltán,
tagintézmény-vezető, Pécel, Petőfi Iskola

Az én József Attilám

Nemrég kormányunk nyilvánvalóvá tette, hogy József Attila szobrát áthelyezik valahova a Kossuth térről. Nem kívánatossá vált József Attila a hatalom számára.

Milyen az a hatalom, amelyiknek az a legfontosabb, hogy József Attila szobra elkerüljön a szemük elől? Milyen az a hatalom, amelyik nem engedélyezi a március 15.-i ünnepen Petőfi Sándor versének minden szakaszát elszavalni? Milyen az a hatalom, amelyik annyira nem bízik „népében”, hogy nem meri magához engedni őket, ezért inkább fizetett „rajongókkal” veszi magát körül, akik minden szavuk után tapsolnak lelkesen. Nem fájna ez nekem, ha húsz éve nem hitték volna el velem, hogy rendszerváltás van hazánkban. Lángszívű fiatalok annyi szépet és tisztaságot ígértek, hogy jó érzéssel képes voltam hinni a hatalomnak, életemben először. Most ezek a fiatalok akarják valahova elszállítani József Attila szobrát, ezek a fiatalok korlátozzák a sajtószabadságot, ezek a fiatalok sugallják több ezer rokkant embernek, hogy jól felülvizsgálják őket, aztán valószínű, hogy kiderül: olyan egészségesek, hogy vissza lesznek terelve a munkába. Nemrég láttam a híradásokban azt a férfit, aki két mankóval jár, létezni alig bír, de megszüntették a rokkantsági nyugdíját, két hónapja semmiféle ellátást nem kap. Munkanélkülieket gyanúsítanak és aláznak meg azzal, hogy munkakerülőnek tüntetik fel őket, akiket vissza kell integrálni a munkába, „ne kapjon ingyen pénzt senki”! Természetesen munkát nem tudnak adni, nulla a lehetőségük, egy dologhoz lett joguk nagy hirtelen, az éhenhaláshoz, és még az emberi méltóságukat is el szeretnék venni.

Az emberek többsége nem szeret tüntetni, politikusokat leköpní, autókat borogatni, kukákat felgyújtani, leginkább alkalmazkodik a legnehezebb körülményekhez is. És ha már az emberi méltóságában alázzák meg, akkor múlik el a veszély érzete csak. Most is így történt: lassan szerveződött egy civil szervezet, és figyelmeztette a hatalom birtokosait a túlkapásaira, és a nyomorultakat, hogy most már kell szólni, sőt kötelességünk megmutatni, hogy vagyunk, és

nagyon nem tetszik a rendszer. Így volt a rendszerváltás előtt is, a hetvenes évek elején sok fiatal és nem fiatal március 15-én elindult, és láncot csörgetve jelezte, hogy mit utál a rendszerben.

A MILLÁSOK azt a nagyon kulturált formáját gyakorolják a tüntetéseknek, amivel tudok azonosulni. Ez történt november 18-19-én is: „versmaraton” József Attila szobráért, hogy a szobor ott

maradhasson a Kossuth téren. Számos ismert, kevésbé ismert és ismeretlen ember mondott el egy-egy József Attila verset. Több órán keresztül voltam ott, csak a hideg parancsolt haza. Azzal az érzéssel és tudattal indultam haza, hogy bármilyen embertelenül is bánik velünk ez a hatalom, azt erkölcsi kötelességünk jelezni.

Mindenkor a szegények, az elnyomottak, a kiszolgáltatottak oldalán kell állni. Hiszem azt, hogy egyetlen embernek sincs joga elvenni a másik ember méltóságát.

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

Deáktanya

Kistarcsai Kulturális Egyesület (KIKE)

2143 Kistarcsa, Bercsényi u. 18. – Tel./fax: 28/470-926

E-mail: kike@kike.hu

2011. december 1.

Kántor Csilla: A gyógyszergyártás színe és fonákja

Miből áll a gyógyszer? Mi a gyógyszergyártás jövője? Milyen áron vesszük a gyógyszert? Milyen áron gyártjuk a gyógyszert? Ezekre és még más kérdésekre keressük közösen a választ.

2011. december 8.

Gál Veronika: A GreenDependent Egyesület „Kislábnymom” programja

A családok számára szervezett program célja a karbon-szegény életmód népszerűsítése, terjesztése és elősegítése. A háztartásokra vonatkozó környezet-, klíma- és energiahasználati tudatosságot szeretnénk fejleszteni.

2011. december 15.

Légrády Lajos: Roncskutatás

Lezuhant repülőgépek maradványainak kutatása. A II. világháborúban eltűnt magyar pilóták keresése. A kutatás sokrétűségének szükségessége. Az egyesület tagjainak igen változatos összetétele: régész, történész...

2011. december 22.

KIKE karácsony: Az ajándékozás jegyében

Azt szeretnénk, ha mindenki hozna magával olyan ajándékot a többieknek, aminek értékét nem pénzben mérik: egy kedves verset, egy szép dalt, egy szívhez szóló idézetet... vagy egy tál süteményt, egy üveg bort...

2011. december 29.

Kozma Éva: Üzenet Norvégiából

Fjordok és szivárványok. A norvég népmesei alakok, a trollok. Bergen, a hanza város. A Wigeland park Oslóban. Sziklák és vándorkövek. Olajmúzeum Stavangerben. Az olajból lett gazdagság.

A Deáktanya előadásait a Civilház (Kistarcsa, Széchenyi út 33.) termében tartjuk. A klubestek ideje: csütörtökön este 7-10 óráig. Az előadások csütörtökönként este 7 órakor kezdődnek, időtartamuk kb. 1 óra. A Deáktanya ismeretterjesztő előadásai nyitottak, azokat bárki térítésmentesen látogathatja.

Kistarcsai Kulturális Egyesület

Fáys tanulók külföldön

Iskolánk, a Fáy András Mezőgazdasági, Közgazdasági Szaközépfiskola, Szakiskola és Kollégium folyamatosan törekszik arra, hogy az iskola tanulói számára képességeik minél teljesebb kibontakoztatásához, ismereteik bővítéséhez lehetőségeket teremtsen. Ezen célok elérése érdekében figyeljük a pályázati lehetőségeket, s pályázatok írásával próbáljuk tárgyi eszközeinket, s tanulóink lehetőségeit bővíteni. Az elmúlt években több sikeres pályázatot írtunk, amelyek segítségével meteorológiai állomást nyertünk, de ennél is jelentősebb az, hogy tanulóink számára szakmai gyakorlati lehetőséget tudunk biztosítani Finnországba, Svédországba, Ausztriába.

Gyomlálás

A Tempus Közalapítványhoz nyújtottunk be pályázatokat 2011. év elején, amelyekkel nyertünk. Így 2 éven keresztül tudunk tanulókat gyakorlatra küldeni Iisalmiba, Broba, Tullnerbachba és Mistelbachba, összesen 4 iskolába. Ezek a külföldön végzett szakmai gyakorlatok a szakmai ismereteken túl a tanulók idegen nyelvi, angol és német nyelvtudását, élettapasztalatait bővítik. Bizonyítaniuk kell, hogy más környezetben is megállják a helyüket, felelősséggel tudnak ismeretlen környezetben tanulni és

A Praterben

dolgozni. Természetesen tanulóinkat kellő módon fel- és előkészítjük erre a gyakorlatra. Idegen nyelvi, földrajzi, kulturális és egyéb felkészítést kapnak azért, hogy a kijelölt programot sikeresen tudják teljesíteni.

Lovardában

Tíz tanulóink ezen nyáron is partner iskolánkban Mistelbachban végzett szakmai gyakorlatot. A munkán kívül szórakozásban is bőven volt részük. Az iskolában standbelépőt is kaptak, s mivel kellemes idő volt, a környék nevezetességeit is megismerték. Részlet **Csomós Zoltán Dávid** 10.A osztályos tanuló beszámolójából.

„Mistelbach egy kisváros Ausztria északi részén. Az iskola 31 hektáron terül el. Ebből több mint 2 hektár a beépített terület (az iskola épülete, kollégium, borpince, palackozóüzem, garázs, hegesztőműhely), 21 hektár a termőföldek, 6 hektár a szőlő és 1,5 hektár a gyümölcsös. Az iskola ezen kívül még állattenyésztéssel is foglalkozik. Sertést, szarvasmarhát, nyulakat tenyésztnek. A legnagyobb profitja a szőlészetből és a borászatból származik.

Az iskola területén található a Dionysosweg, ami egy turisztikai állomás Mistelbachban. Az úthoz tartozik még a Heuriger és a Bauernladen, ahol részben az iskola borait árulják.

Második héten zenehetet tartottak az iskolában, de a munka attól még nem állt le. Hétfőn és kedden folytattuk a munkát a szőlősben. Gyomláltunk és ötven százalékoztunk (ritkítottuk a hajtásokat). A szőlészetben többfajta szőlőt termesztnek. Fehér és vörös szőlőt, amiből bort készítenek és csemege szőlőt. Szerdán ismét csapatokra bontottak minket, de most traktort mostunk, cukorrépat gyomláltunk.

A harmadik héten, hétfőn kirándulni mentünk Bécsbe az osztrák diákokkal. Először a schönbrunni kastély parkját néztük

Lópatkolás

meg. Majd itt is ebédeltünk. Választhattunk, hogy spagettit vagy bécsi szeletet kérünk. Utána bementünk a városba, majd mielőtt visszaindultunk volna Mistelbachba elmentünk a Praterbe...

Nagyon jól éreztem magam és egyáltalán nem akartam hazajönni. Szerettem volna még egy hónapot maradni. Hazafele csak arra tudtam gondolni, mennyi új élménnyel lettem gazdagabb. Ráadásul sokat javult a nyelvi készségem is. Sokszor azon kapom magam, hogy németül kezdek el gondolkodni. Sok embert ismertem meg, az osztrák diákokkal nagyon jóba lettem és még ma is tartom velük a kapcsolatot az interneten. Nagyon fog hiányozni ez a nyár és nagyon szeretnék jövőre is kijutni Ausztriába.”

Három tanulónk Tullnerbachba (Ausztria) utazott egy híres lovas iskolába, a Norbertinumba. Iskolánk tanulói első ízben teljesítettek itt szakmai gyakorlatot és nem hoztak szégyent iskolánkra.

Az ősszel három tanuló: **Filyó Eszter, Nádasi Krisztina, Rózahegyi Szandra** Iisalmiban-Kiuruvesiben Finnországban, három tanulónk: **Czeiler Klaudia, Táborova Olga, Velladics Anett** pedig Svédországban Broban végzett szakmai gyakorlatot. A tanulók repülővel önállóan utaztak a partner iskolákba, ahonnan életre szóló élményekkel tértek haza.

Tanulóink nem csak munkanaplót írtak, de képeket, filmet is készítettek kinti élményeikről és a látottakról.

Idézetek a tanulók beszámolóiból:

„Gyakorlat helye: Finnország, Yla Savon Ammatiopisto (Iisalmi)

Az iskola farmja Kiuruvesiben, Finnország keleti részén fekszik. A táj többnyire lapos, néhány dombbal tarkítva. A tavakon kívül sok a nagy erdő, és kevés a termőföld. Az éghajlat hideg.

Oktatott szakmák: ruhatervező, varrónő, média asszisztens, lovász, lovasoktató, állatgondozó, szakács, pincér, pincérnő, gépész, hegesztő, gépszerelő, sofőr, járműszerelő, építész, asztalos, villanszerelő, laboratóriumi technikus, vízvezeték szerelő, szobafestő, cukrász, pék, fodrász.

Kb. 3000 diák tanul az iskolában.

Kutyakozmetikában

Az emberek nagyon nyugodtak. Délután csak kutyasétáltatókat, futókat lehet látni. Az utcák gyakran kihaltak. Nincsenek fiatalok az utcán.

Szemét sehol nincs eldobva.

Szabadidőnkben gyakran sétáltgattunk, a lakótársainkkal beszélgettünk, interneteztünk, szaunáztunk.

Az angol nyelv rutinosabb lett, sokat tanultam szakmai szavakat, nyelvet. Hasznos szakmai ismeretekkel lettünk gazdagabbak.”

„A napot Tuija Karkival töltöttük egy kutyakozmetikában. Mielőtt bementünk egy köpenyt kellett fölvennünk. Fürdették, nyírták a hosszú és rövid szőrű, nagy és kiskutyákat. A kész kutyákat elvittük egy kicsit sétálni. Nem szeretnek itt lenni a kutyák. A gazdáik viszontlátásának mindegyik nagyon örült.”

Azt gondolom, a beszámoló, a képek önmagukért beszélnek! Örülünk annak, hogy a Tempus Közalapítvány segítségével tanulóink számára ilyen lehetőségeket tudtunk biztosítani.

Ivánkoviczné Polmüller Brigitta igazgató

Együtt könnyebb

A PIOK Petőfi Sándor Általános Iskola Tagintézmény szülői közösségét dicséri az az öt esztendeje indult, hagyományteremtő kezdeményezés, amelynek kapcsán nemcsak színes levelekbe, izes szőlőfürtökbe öltözik az iskola aulája, de a táncos lábak, a muzsikakedvelő fülek, a finomságokra vágyó gyomrok és az adakozni, segíteni kész kezek is megelégedésre lelnek.

A szervezők a szüreti bál bevételét évről-évre az iskola fejlesztésére, szükségleteinek kielégítésére fordítják. Ebben a

munkájukban segítségükre vannak az iskola pedagógusai is, így a közös cél közös munkát eredményez. Ez a hangulatos őszi bál ékes bizonyítéka annak, hogy szülők és pedagógusok egy térfélen „harcolunk” – ugyanazon térfélen szeretnénk felkészíteni gyermekeinket a felnőtt élet kihívásaira, az életben való boldogulásra. A közösségépítő erőt látjuk abban is, hogy olyan szülők is aktívan részt vállalnak a munkában, akik már elballagatták gyermekeiket iskolánkból – a konferálást két ilyen szülő végezte.

Évről-évre tapasztaljuk, hogy ez az alkalom közelebb hoz minket. Együtt csomagoljuk a tombolára szánt ajándékokat, együtt készítjük a dekorációt, együtt készülünk a közönség szórakoztatására. Idén például az szülők és pedagógusok egy csapata a Hair című musical zenéjére egy meglepetés-táncra készült, melynek nagy sikere volt, a nagyszerű koreográfia és a sok-sok gyakorlás mellett valószínűleg

azért is, mert sokunkban gyermek- és ifjúkorunkat idézte fel. Összekötve tehát a kellemest a hasznossal, a gyermekekért dolgoznunk, közösen. Pedagógusként örömmel tölt el, hogy ez a cél mindez ideig megvalósult, és valóban nagy segítséget jelentett az iskola mindennapjaiban. Látva a szülői közösség lelkesedését és erejét, és megköszönve áldozatos munkájukat, bizalommal tekintünk a jövőbeni folytatásra.

*Nagy Erzsébet
a Petőfi Iskola tanára*

Visszatekintés

a 2011-es esztendő szociális segítő munkájára

Év vége általában a leltárok, mérlegek készítésének időszaka. Én is felkérést kaptam, hogy az Egymást Segítő Egyesület (ESE) ez évi missziós, segítő tevékenységéről adjak számot.

Most is igaz érvényű, hogy a segítő munkát számokban nem, csak tettekben lehet kifejezni. Nincs két eset, amely összehasonlítható egymással, kivételek azok a hivatalos ügymenetek, amelyek intézési folyamata egy és ugyanaz. Ide tartoznak például a rokkantsági ellátási ügyek. Külső kliensek és a munkatársak részére nyújtunk segítséget beadványaik elkészítésében, munkahelyi adataik összegyűjtésében, űrlapok kitöltésében, másolatok készítésében stb. Munkánkat igyekszünk a legnagyobb odafigyeléssel és pontossággal végezni, hogy minél kevesebb utána-járást igényeljen ügyfeleink részére.

Egy másik nagyon fontos szolgáltatásunk a rászoruló hivatals ügyeinek bonyolítása. Ezek roppant szerteágazó, bonyolult ügyek, amelyek szintén nagy odafigyelést igényelnek. Az adósságkezeléstől kezdve a gondokság alá helyezés kezdeményezéséig számos ügyben intézkedtünk. Elkönnyelhetnénk sikerként is, ha ezek mögött nem gondokkal teli emberi sorsok lennének.

Az álláskereső is reménnyel érkeznek hozzánk, de egyelőre többeknek kell azt mondanunk, hogy jelenleg nem tudunk munkát ajánlani számukra, mint akiket módunkban áll alkalmazni. Tanácsot adunk abban, hogy hova fordulhatnak, interneten bonyolítjuk regisztrációjukat az álláshirdetők felé, elkészítjük önéletrajzukat és pályázatukat egy-egy állásajánlatra. Sok esetben felajánlottuk e-mail szolgáltatásunk igénybevételét, ezzel meg- rövidítve a válaszára várás idegterpő idejét. Senkit nem engedünk el egy-egy biztató szó, vagy jó tanács nélkül. Saját nyilvántar- tásunkban is regisztráljuk őket, és többször előfordult, hogy egy későbbi időpontban kiválasztásra kerültek. Ebben az évben kétszer fordult hozzánk az egyik helyi iskola, hogy nyilvántar- tásunkból válasszunk és küldjünk munkavállalókat. A későbbi visszajelzések alapján meg voltak elégedve választásunkkal.

Egy budapesti céggel régebbi kapcsolatban állunk, akik meg- változott munkaképességű munkatársakat foglalkoztatnak, s ha regisztrációnkban szerepelnek ilyen emberek, az állásajánlatról értesítjük őket.

Családi és börtön missziókat tovább folytatjuk, folyamatosan küldjük adománycsomagjainkat a segítséget kérők részére. Van- nak fogvatartottak, akiknél mi vagyunk egyedüli kapcsolattartó- ként feltüntetve.

Családi és börtön missziókat tovább folytatjuk, folyama-osan küldjük adománycsomagjainkat a segítséget kérők részére. Együttműködünk az Oltalom Karitatív Egyesülettel, rajtuk ke- resztül is jutnak el csomagjaink nehéz helyzetben élő családok- hoz. Vannak fogvatartottak, akiknél mi vagyunk egyedüli kap- csolattartóként feltüntetve.

Levelezést folytatunk és csomagokat küldünk egy fogyatékos fiatalembernek, aki egy Fejér megyei rehabilitációs intézetben él. Havonta, hetente több levelet is ír, ragaszkodását ezzel kíván- ja kifejezi irántunk.

Sikertörténetként könyvelhetjük el közbenjárásunkat, egy jó- lelkű adományozó által felajánlott vérnyomásmérő készülék beszerzésében, egy Budapesten tanuló vak fiatalember részére. A fiatalember ebben az évben többször is meglátogatott minket, mindig örömmel érkezik, egy barátját, sorstársát is magával hoz- va. Feloldódtunk, ők is, mi is, már-már barátiává vált a kapcsolat köztünk. Legközelebbi látogatásuk alkalmával szeretnék „meg- nézni” gondozóházunkat, aminek előre is szívből örülünk.

Napi rendszerességgel adunk ki ebédet és ruhajegyet néhány rászoruló hajléktalan ember részére. Az a kis meleg ebéd, az a néhány meleg ruhadarab életmentő lehet farkastörvényekkel ne- hezített életükben.

A teljesség igénye nélkül, dióhéjban, ez jellemezte ez évi kari- tatív munkánkat. Áldott karácsonyt mindenkinek!

Czétényi Sándorné

Karácsonyi vásár!

December 1. és 23. között a volt gimnázium területén (Pécel, Isaszegi út)

karácsonyi vásárt tartanak!

Az eseményre árusok jelentkezését várják!

Ugyanitt december 10-én bolhapiacot rendeznek!

Érdeklődni:

Papp Istvánné

06-20/597-8060

Papp.Istvanne@pecel.hu

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az ESE Híradó című havi folyóiratot 2012.

..... hónaptól az alábbi címre:

Megrendelő neve:

Címe:

.....

Telefonszáma:

Címemre postai csekket kérek. A postai csekk a (28)454 076 vagy a (28)454-077 telefonon is kérhető.

Előfizetési díj: negyedévre: 740 Ft

fél évre: 1 470 Ft

egy évre: 2 890 Ft

Támogatói előfizetés: 5 000 Ft

Kiemelt támogatói előfizetés: 10 000 Ft

Dátum:

Aláírás:

A megrendelőlapot kérjük az ESE Híradó címére (2119 Pécel, Pihenő u. 2., ese@vnet.hu) eljuttatni.

A lap letölthető az ESE honlapjáról: www.egymast-segito.hu

Segítség egy pogácsával!

Mikor ma elindultam a gyakorlatra, még azt hittem, meglátogatunk néhány pékséget, ellenőrizzük a szükséges dokumentációt, és ennyi. Aztán Pécelen váratlanul valami csodás dologgal találkoztam.

Már a kapunál gyanús volt, hogy ez a hely nem egy szokványos pékség, egyáltalán nem úgy néz ki. Bent társalgó, ebédlő, időseniek... Hova keveredtem? Csak később derült ki: az Egymást Segítő Egyesület péceli rehabilitációs otthonában jártunk, amihez bizony tartozik egy cukrász- és péküzem.

Hát ez már megint micsoda? Most rehab.-ház vagy pékség? Mind a kettő, illetve három. Az egyesület működésének három alappillére ugyanis:

- **komplex szociális gondoskodás** a helyi (kistérségi, járási) szükségletekre építve,
- **foglalkoztatás** védett munkakörnyezetben,
- **felnevelés** munkaviszonyban.

Ezt a VÉDESE Nonprofit Kft-n keresztül valósítják meg, amit a hátrányos szociális és egészségügyi helyzetben levő emberek védett foglalkoztatására alapítottak. Tehát munkát teremtenek olyanok számára, akik helyzetük folytán tartósan munkanélküliek, és a „normál” munkaerőpiacon esélytelenek lennének szociális, egészségi, képzettségi vagy etnikai hátrányaik miatt.

Kezdetben szövőműhelyt alapítottak a testi vagy szellemi fogyatékosok foglalkoztatására. A kézi textil szőnyegek egyedi termékként, zsúrizett, védjegyzett minőségben kerültek forgal-

Lukács Lilla állatorvos-hallgatóként gyakorlatát a Pest Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatóság Gödöllő Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatalánál töltötte. Élelmiszer higiéniai ellenőrzésen 2011. november 23-án járt a VÉDESE Nonprofit Kft. péceli sütő- és cukrászüzemében.

„Az Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatóság közreműködik a biztonságosan fogyasztható élelmiszerek előállításának és forgalmazásának ellenőrzésében és az élelmiszer-monitoring vizsgálatok működtetésében.” (www.kormanyhivatal.hu)

a szerkesztő

mazásra, törekedtek a magas minőségre. Azonban időközben megszűnt a hazai textilipar, nem volt már honnan beszerezni a szükséges alapanyagokat. Kénytelenek voltak bezárni a szövőműhelyeket, helyette varrodát alapítottak. Jelenleg is maguk ké-

szítik az épületeiket díszítő függönyöket és párnákat. A súlyosan fogyatékos munkavállalók foglalkoztatása az igen egyszerű tevékenységekre lebontott munkafolyamatokban emberileg hasznos, és örömet szerez a dolgozóknak.

Ezen kívül Isaszegen konyhaüzemet, Pécelen pedig cukrász- és péküzemet működtetnek. Mindkét üzemet többfunkciós, egyfelől az otthonban élőket látják el, másfelől pedig mindenkit, aki betér hozzájuk, a bevételt önmaguk fenntartására fordítják.

Itt jövünk a képbe mi: te – aki olvasod, én – aki írtam. Ugyanis miközben a sajtos pogácsát majszoltam, és a gusztu süteményeket nézegettem, azon morfondíroztam, hogyan is tudnánk segíteni ezt a munkát. Hogyan tudnánk támogatni őket, akik kicsit helyettünk is segítik a rászorulókat? Míg ott voltunk, sokan jöttek – öreg néni, fogyatékos bácsi, hajléktalan – és nemcsak ebédet kaptak, hanem kedvességet, simogatást, törődést is. Valóban *segítő* ez a szervezet, a szó minden értelmében...

Hogy mit tehetünk? Vásárolhatunk, rendelhetünk náluk ételt, hidegtálat, süteményt, tortát, pogácsát, kenyeret vagy péksüteményt. Akármit. A minőség jó, élelmiszer-higiéniai ellenőrzésen voltam ott, úgyhogy láttam. Annyi rendezvényt szervezünk, miérett ne rendelhetnénk meg ezeket az ételt onnan, ahol segítünk ezzel?

Aki többet szeretne tudni, vagy elérhetőséget keres, ezen a honlapon böngésszen: www.egymast-segito.hu!

Zárásként egy rövid idézet az említett honlapról:

„Az egymást segíteni gondolat az évtizedek alatt életszemléleté egyszerűsödött: segíteni kell, ha lehetséges, ha tudunk. Hiszen egy társadalom emberségét azon lehet lemérni, ahogyan a segítségre szoruló tagjairól, a betegekről, a fogyatékosokról és az öregekről gondoskodik.”

Lukács Lilla

1 százalék köszönet

A Szemere Alapítvány számlájára a 2010. évben az adó 1%-ának felajánlásával **721.407 Ft** érkezett.

Az Alapítvány Kuratóriuma az alábbi célokra fordította a fenti összeget:

- versenyeken résztvevő tanulók jutalomkirándulására,
- iskolán belüli rendezvények jutalmazására,
- jutalomkönyvek vásárlására,
- az alapító okiratban meghatározott célokra.

Ezúton is köszönjük adományozóink támogatását.

Szemere Alapítvány Kuratóriuma

Szépség, fiatalság, öregedés, elfogadás...

Írásommal a megváltozott értékrendre, és az elfogadásra szeretném felhívni a figyelmet. Nem is mindenkire vonatkozik, de mivel a jelenség kezd egyre nagyobb méreteket ölteni, nem árt foglalkozni ezzel a témával.

A ma emberének életében kardinális kérdéssé vált a szépség és fiatalság, annak mindenáron való megőrzése, főként az úgynevezett „celebvilágban”. Mióta világ a világ tudjuk, hogy az öregedés természetes élettani folyamat, amibe beavatkozni csak orvosi segítséggel lehet, de nem feltétlenül szükséges. Szükséges, ha betegség vagy baleset okozta elváltozások miatt történik. Érthetetlen, hogy a bulvárlapokban, médiákban miért kell gúny tárgyává tenni az egykor világhírű és csodált színésznőket, fotómodelleket, mert – szerintük – megcsúnyultak, petyhüdt, megereszkedett a bőruk, rájuk sem lehet ismerni, és még hosszasan sorolhatnám kritikáikat. Azt elfelejtik megemlíteni, hogy időközben többszörös édesanyákká váltak.

A ma emberének példaképe csak szép és fiatal lehet? Egyek szemében miért vált elfogadhatatlanná, visszaszítóvá az

öregedés folyamata? Szerencsésnek mondhatja magát, aki úgy mond a „normál” kategóriához tartozik, de nem árt, ha mérlegeli kijelentése súlyát, amikor megjegyzést tesz embertársa kinézetére, esetleges fogyatékoságára. Elnézem és sajnálom azokat, akik a megszépülés és fiatalodás reményében kés alá fekszenek, nem bánva sem a szenvedést, sem a tetemes költségeket. Nevek említése nélkül számos sztárt ismerünk, akik a felismerhetetlenségig plasztikáztatják vonásaikat. A fiatalok, elsősorban a hölgyek esetében pedig teljességgel érthetetlen, hogy természetes szépségüket miért akarják megváltoztatni mindenáron? Egy időse megfáradt arc, egy ráncokkal teli kéz is lehet szép, és sok mindent elárulhat tulajdonosa életútjáról. Az öregedés lassú, szép folyamat, azt nem kell szégyellni, és aki eljut odáig, más mértékkel és értékkel fog számolni. Két dolognak azonban örökérvényűnek kellene lenni: minden körülmények között embernek maradni és másokat kritika nélkül elfogadni!

Czétényi Sándorné

Emlék

Naponta állok értetlenül az újabb és újabb gazdaságpolitikai intézkedések előtt, ami leginkább a szegény embereket sújtja. Szinte példátlan az életben: azt kell megtapasztalnom, hogy az egyébként is kiszolgáltatott embereket egyre jobban kifosztják, és lehetetlenné teszik a pusztá létüket. Döbbenet tapasztalom azt is, amikor a szolidaritás szikrája sincs meg bennünk. Milyenek is vagyunk? Jók? Rosszak? Közömbösek? Érzelmi analfabéták? Nem tudom, és azt sem tudom, nekem miért fáj olyan nagyon az, ami engem egyáltalán nem súlyt. Hihetném magamról, hogy jószágos vagyok, de sajnos tudom, hogy nem, számos esetben kapom magam azon, hogy tele vagyok hibával.

A szociális érzékenységem sem indokolt, nem szenvedtünk hiányban, a szüleim jó körülmények között neveltek fel minket, szép ruhákban jártunk moziba, színházba, és ha nagyon szerettem volna egy babát, azt megkaptam, sok mesét olvastak a szüleim, szóval rendben voltak a dolgaim.

Kamasz korban ért az első komoly és máig kiható trauma. Messze a szüleimtől, albérletben laktam, egy havi fix összegből kellett ellátnom magam. Egy alkalommal alig kaptam meg a havi pénzem, ellopták tőlem. Egy hónapot úgy kellett megélnem, hogy csak ebédem volt. A szüleimmel nem mertem megosztani a problémámat, mert azt hittem, megijednek, és alkalmatlannak tartanak arra, hogy megállják a lábamon. Az első alkalom volt az életben, hogy nem azért nem ettem, mert nem akartam, hanem azért mert nem volt mit ennem. Evés helyett lefeküdtem aludni este, az még valahogy elviselhető volt egy pohár vízzel, de a reggelek nagyon fájdalmasak voltak, főleg, hogy körültem mindenki ette a szendvicset. Mennyit álmodoztam én egy kifiről, csak egy kifiri! – milyen boldogság lehet megenni. Ez már több mint negyven éve történt, de azóta is nagyon jó szemem van arra, hogy meglássam azt, ha valaki éhes, és át is érzem.

Hívó ember vagyok, és sokáig azt hittem, hogy minden hívó ember minimum megérti, milyen az, amikor valaki olyan szegény, hogy egyszerűen képtelen akár még ezer forintot is ál-

dozni valamire. Egy alkalommal szeretnénk volna valakit megajándékozni, és kitaláltuk, hogy gyűjtsünk pénzt, és valami maradandót vegyünk. A szervező ezer forintban határozta meg az összeget. Rendben találtam a dolgot, csak azt kértem, hogy legyünk figyelemmel azokra, akiknek nehezebb esne ezt az összeget kifizetni, és legyen a pénzbeadás egy forinttól ezer forintig, ezzel elindítottam egy lavinát, mert sikerült úgy összevitatkoznunk, hogy sírva, megsértődve mentünk haza mind a ketten. Virágné Erzsike, akit nagyon szeretek és tisztetek, és akit sokszor megkeresek lelki bajaimmal, most is segítségemre volt, mert a teljesen egyértelmű „ugye, hogy igazam van”-ra csak annyit mondott: „Zsuzsikám, nem kérhetsz számon olyan érzést valakitől, amivel ő nem rendelkezik, ő talán másban érzékeny és figyelmes, neki más tapasztalást adott meg az Úr. Az a dolgokat, hogy mindketten segítetek egymásnak látni, szeretetben”.

Több mint egy éve olyan gazdasági intézkedések születnek egymás után, hogy hihetetlennek tartom még azt is, hogy számolni tudnának a vezetőink, nemhogy egyáltalán lennének érzéseik a szegények iránt.

Közülük senkitől sem lopták el a pénztárcáját? Soha nem voltak kiszolgáltatott helyzetben? Nincs nekik egy olyan barátjuk, mint a Virágné Erzsike, aki megállítaná őket, és kérné, hogy figyeljenek más, látó emberekre, mert senki sem olyan tökéletes, hogy mindenben jó legyen? Nem tudják, hogy szükségünk van egymásra, csak együtt vagyunk erősek? Nem figyelmeztette őket senki, hogy ne utálják a szegény, kiszolgáltatott embereket, mert senki sem védett örökre, velük is előfordulhat, hogy elveszítik a vagyonukat?

Egy ünnep figyelmeztet arra, hogy mi a dolgunk itt a földön: ne rohangáljunk ajándékok után vakon, és kényszeredetten, nyissuk ki a szemünket, és lássuk egymást. Ha jó a látásunk, talán még szeretni is képesek leszünk, s ha szeretni tudunk, akkor vigyázni is tudunk egymásra.

Maradjatok meg szeretetben!

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

A szeretet csodái

Akkor még voltak jégvirágok a konyha ablakán, akkor még a körülbelül 25-ös méretű drapp magas szárú cipőre fehér gumiféléből fröccsöntött hócipőt húztam így télvíz idején, oldalán egy nagy pattenttal. Hó is volt, egészen novembertől márciusig. Karácsonyi bejgli is volt. Volt szeretet, nagy fenyő, halászlé és izgalom, vagyis minden, ami csak ilyenkor való. Majdnem minden. Egy egészen aprócska dolog hiányzott csak, egy egészen aprócska pénztárcából, ami anyám zsebében lapult.

De az ünnep, mint minden évben, akkor is elérkezett, és valahogy mégiscsak ott volt az a bejgli és ikrás halászlé, és ott volt az ajándék is a fenyőillatú szobában.

Talán valóban az Angyal hozta? Biztosan. És épp olyat hozott, amit az a kicsi lány álmodott, aki a kicsi hócipőben tipeggett. Kicsi lány kicsi kezeivel kis babát vágyott öltöztetni, etetni, altatni.

A fenyőn szikrázó egyetlen csillagszóró fénye alatt ott pompázott minden kicsi lány álma, egy hófehér babaszoba, hat kicsi babával. Kiságy, csipkefüggöny, a babák mindegyikén más-más színű kis fodros ruhácska. Angyal hozta. Angyal festette. Angyal varrta, éjszaka. A kisház egy nagyobbaeska fiók lehetett annak-

idején, a kis babák három centis, kacsuszerű apróságok, a fodros ruhácskák pedig hatszor tíz centiméteres keskeny masniból varázsolódtak az Angyal kezei alatt, álmatlan éjszakákon. Hatszor tíz centis színes szalagra még telt.

S hogy került ikrás-tejes halászlé és bejgli is az asztalra? Aki járt azokban az években ködös vagy szikrázó napsütéses szombat reggeleken a pestlőrinci piacon, ismerhette azt a magas, kalapot viselő férfit, aki a kicsi lánnyal szombatoként krumplit, káposztát, jobb napokon halat és lókolbászt is vitt a cekkerben. Mi volt szokatlan benne? Hisz sok vásárló látogatta a piacot. De ő mégis jelenségnek számított a sokat látott bolgárkertész, tejesasszony és vecsési káposztás körében. Ő volt az, aki a hajnali ködben minden halaskofának kalapot emelt, és messzire hangzó „Kezét csókolom Juliská”-val köszönt. Így aztán, ha szűkösre fordult, bizony egynémely „Juliska” átkiáltott az embertömeg feje felett: „Tónikám, jöjjön csak, egy szép, kövér pontyot fogadjon el tőlem karácsonyra!”

Akkor még voltak jégvirágok a konyha ablakán, voltak gyönyörű szép karácsonyok, és akkor még volt Anyám és Apám.

Szeretetteljes, emlékezős, emberséges, egymásra figyelős, boldog karácsonyt kívánok valamennyi Kedves Olvasónknak. Ha hatszor tíz centis színes szalagjuk akad csupán, de hozzá ott a szívük-lelkük, tudom, szép karácsonyuk lesz.

D. Jámor Judit

A meleg ebédet házhoz szállítjuk

Pécelen, Isaszegen és Dányban!

Finom, házias menüt kínálunk munkanapokon, hétvégén és ünnepnapokon is házhoz szállítással.

Menü Isaszegen, Pécelen és Dányban házhoz szállítva 750 Ft/adag.

Áraink az áfa-t és a szállítást tartalmazzák. Az egyszer használatos, mikrózható ételdobozokat ingyen adjuk.

Ebédjéhez friss kenyeret és pékárut is rendelhet.

A rendeléssel kapcsolatos bővebb felvilágosítás kérhető

Kiss Annától (06-20/412-2498) vagy Tóth Pétertől (06-20/468-0339).

Az étlap és a megrendelő letölthető a www.egymast-segito.hu honlapunkról.

Sütőüzemünk címe:

ESE Szociális Központ

2119 Pécel, Pihenő u. 2.,

tel.: (28)454-076 vagy (28)454-077

Konyhánk címe:

ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház

2117 Isaszeg, Nap u. 2/b.,

tel.: (28)582-425 vagy (28)582-426

Gödöllői Királyi Kastély

Tel: 06 28/410-124, 06/28 420-588, Fax: 06 28/422-077

informacio@kiralyikastely.hu

www.kiralyikastely.hu

Az esztendő legbensőségesebb időszakában újra ünneplőt ölt a Gödöllői Királyi Kastély. A királyi család az 1870-es években a legkisebb gyermek, Mária Valéria kedvéért szívesen töltötte a karácsonyt Gödöllőn. Ezt a korszakot megidézve immáron 11. alkalommal, színes családi programokkal és gazdag látnivalóval várunk minden kedves látogatót!

Estéknként különleges ünnepi előadásokon vehetnek részt az érdeklődők. Emellett kicsik és nagyok gyermekelőadásokat láthatnak, koncerteket hallgathatnak, valamint ajándéktárgyakat és karácsonyi dekorációkat készíthetnek a gyermekfoglalkoztatásban. Minden korosztályt gazdag kínálatral vár a kézművesek és iparművészek karácsonyi vására.

Gyermekprogramok

December 10. 11.00 óra (Lovarda)

Hangoló zenés gyermekszínház – Tél

3- 99 éves korig, időtartam: 40 perc

Interaktív zenés gyermekműsor a kíváncsi hópolyhek történetéről (Móra Ferenc), madáretetésről segítőkész kisgyermek közreműködésével.

Belépő: 500 Ft

December 10. 14.00 óra (Barokk Színház)

Bóbita Bábszínház – Diótörő bábjátékos meseelőadás

4 évestől – 99 éves korig, időtartam: 45 perc

A librettót E.T.A. Hoffmann műve alapján írta: Kocsis Rozi

Bábtervező: Grosschmid Erik

Díszlettervező: Mátravölgyi Ákos

Rendező: Bartal Kiss Rita

Szereplők: Illés Ilona, Csizmadia Gabi, Boglári Tamás, Károlyi Szabolcs

A történet röviden: Szenteste Stohlbaum tanácsoséknál megjelenik a család barátja, Drosselmayer bácsi, és bábszínházat hoz ajándékba Fricinek és Marikának. A bábok mellett előkerül még egy fából faragott Diótörő figura is. A gyerekek a játék után boldogan fekszenek le és merülnek álomba.

Marika álmában megelevenednek a bábok és a karácsonyfádiszkek, ám a gonosz Egérkirály egérkatonáival háborút indít ellenük. Győzelmüket a bátor Diótörő herceg hiúsítja meg. Diótörő herceg- a báb- Marika hercegnőt magával viszi birodalmába, ahol megcsodálják a rózsák táncát és a csodapalotát. Örömeiket a denevérek támadása zavarja meg, de Diótörő hősi küzdelemben legyőzi őket. A győzelem után Diótörő birodalma ismét teljes fényében ragyoghat. Marika álmából ébredve boldogan öleli magához a hős Diótörő bábót.

Belépő: 1000 Ft

December 11. 11.00 óra (Lovarda)

Szeleburdi Meseszínház – Elgurult varázstallér

3 éves kortól inkább kisiskolás korig, időtartam: 45 perc

Szállingó-ország elveszettnek hitt csodatevő varázstallérja sok év után végre megkerül.

A király varázslója nyakon csípi, átadja az udvari futárnak, aki izgalmas kalandok során át eljuttatja a varázstallért a rendeltetési helyére, hiszen nélküle fejére állna a rend Szállingó-országban.

Belépő: 500 Ft

December 11. 14.00 óra (Lovarda)

Holló Együttes – Ajándék című vidám zenés karácsonyi koncertje, 4 –12 éves kortól időtartam: 55 perc

A műsorban a 25 éves Holló együttes legsikeresebb dalait, játékeit mutatjuk be különleges karácsonyi válogatásban, ünnepi dallamokkal kiegészítve. A gyerekek, végig az előadás szereplői, akikkel vagy a színpadról, vagy a színpadon együtt játszik, énekel az együttes.

Belépő: 500 Ft

December 11. 15.00 óra (Barokk Színház)

Don Don Quijote – bábfantázia Telemann zenéjére

6 éves kortól 99 éves korig

Servantes alapművéből készült zenés előadás, melyben a komolyzene és a bábtechnika különleges kapcsolata jelenik meg.

Közreműködők:

Érsek-Csanádi Gyöngyi és Mátyás Zoltán bábművészek

a Savaria Barokk Zenekar tagjai:

Vitárius Piroska – hegedű

Jánosházi Péter – gordonka

Németh Pál művészeti vezető – csembaló, fuvola

Belépő: 1000 Ft

További programok:

- „Kincses Templomok” Grassalkovich I. Antal a főúri mecénás című időszak kiállítás megtekintése vezetéssel
- Kosztümös tárlatvezetés magyar nyelven a Kastély múzeumban
- A program két napján a Lovarda valamint a Barokk Színház 10.30 és 11.30 órai kezdettel látogatható tárlatvezetéssel
- „A kastély gyermekszemmel” tárlatvezetés családok számára dec. 10-én 15.20 és dec. 11-én 13.00 órakor
- Ajándékkészítés és kézműves foglalkoztatók, arcfestés
- Decoupage kézműves szalon
- Betlehemezés
- Karácsonyi dallamok a Generál Pausa Kamarakórus előadásában
- Szánhúzó kutyák bemutatója
- Jászol élő állatokkal
- Egér Parádé, avagy apró léptű cirkuszi próbálkozások kicsiknek és nagyoknak mindkét nap 10.00-14.00
- Mini Mikulásvonat
- Korabeli finomságok: Lacikonyha, Kürcsi-óskalács, lángos, sült gesztenye, puncs, forralt bor
- Kézművesek karácsonyi vására

December 28.

Erzsébet királyné karácsonyai – gyermekprogramok kicsiknek és nagyoknak. A résztvevők megismerhetik a királyi család gödöllői életét. A korszak felidézéséhez hozzá tartozik az illetlen, az etikett, a táncok felelevenítése. A vállalkozó kedvűek keringőzni tanulhatnak.

A nap fénypontjaként megjelenik Erzsébet királyné a kastélyban és köszönti vendégeinket, akiket a nap folyamán felkészítünk a „nagy találkozásra”, hogy tudják illendően köszönteni a királynét.

Végül egy kedves színdarabot kapnak tőle ajándékba, amelyet a színészek a lovardában mutatnak be.

Együtt-egymásért

Magyarország-Szlovákia Határon Átnyúló Együtműködési program 2007-2013 keretében Zseliz és Isaszeg kulturális hagyományainak összekötése a Partnerség jegyében az Európai Unió társfinanszírozásával került megrendezésre.

Gazdag, reményekkel teli, határon átnyúló kulturális programkínálatot dolgozott ki a szlovákiai Zseliz és a magyarországi Isaszeg városa az Európai Unió által támogatott pályázattal. Átfogó cél volt a két ország, azon belül a két város kulturális és művészeti sokszínűségének bemutatása, a közös kulturális örökségek és ezek kreatív erejének hangsúlyozása. Feladatunk volt a határ menti együttműködések, kapcsolódások támogatása, a magyar-szlovák régió közötti együttműködés, a két nemzet hasonlóságainak és eltéréseinek megismerése, megismertetése, a kulturális turizmus fejlesztése. Az isaszegi Művelődési Otthon falán, június elején feltűnt egy óriás transzparens, mely az isaszegi Kulturális Nyarat hirdette. A Kísértetek éjszakáját (június 24.), a „Gyermekek a Gyermekekért” gyermektábort Isaszegen (június 28.-július 4.) és Zselizen (július 11.-július 17.) szerveztük meg. A két tábor lehetőségével 80 gyermek és 10-10 felnőtt kísérő ismerkedhetett Magyarországgal, Szlovákiával, barátkozhatott egymással, remélhetőleg hosszú távú kapcsolatok alakultak ki.

A rendezvénysorozatokon igényes szabadtéri koncertek, modern- és néptánc bemutatók, színjátszók és humoristák, hagyományos arató felvonulás, interaktív kiállítás és kézműves foglalkozások, íjász, lovas és kutyás bemutatók, nemzetközi labdarúgó torna és egyéb szabadtéri programok várták az érdeklődőket.

Isaszeg város napja, „Az én városom Zseliz” fotókiállítás megnyitója (július 2.), majd „Hagyományok Határok nélkül” programjai augusztus 19-21-ig zajlottak.

A három napos rendezvényre nem csupán Zselizből, hanem Csehországból, Horvátországból, Lengyelországból, Szerbiából és az ország több pontjáról is érkeztek résztvevő vendégek. Különleges, élményekben gazdag nappal zártuk a projektet október 29-én. A szlovák partnerektől külön busszal érkezett küldöttség a mi csoportjainkkal újra egy egész napot tölthetett el együtt. A sajtótájékoztató alkalmával projektzáró filmbemutatóval a jelenlévők újra átélték a nyár eseményeit.

A zselizi és isaszegi gyermektáborozók és pedagógusai, a Gadium Carminis Hangversenykórus, a Csata Táncegyüttes tagjai, a média munkatársai mindannyian jó érzéssel zárták nemcsak a napot, de az egész évi projektet is.

Visszatekintve az elmúlt időszakra megvalósítottuk a projekt célkitűzéseit, mi több, a projektzáró program bizonyította, hogy az egymás között szövődött barátságokkal, túl is mutattunk a bevállalt feladatokon. Volt közös múltunk, s a jelen építésével biztosan állíthatjuk, hogy lehet jövőnk is, mely egymás erősítéséről-gazdagításáról szól.

Verseczkyné Sziki Éva projektmenedzser

„Négy vasárnap négy gyertyaszál”

Advent első vasárnapján, a Szent István római katolikus templomban Gulyka József címzetes prépost atya megnyitotta a „Négy vasárnap négy gyertyaszál” című adventi-koszorú kiállítást. Az esemény előzménye, az elmúlt év karácsonyan megrendezett „Élet a betlehemi jászolban” nagy sikerű kiállítás volt. Az önkormányzat Humán erőforrás és Közoktatási Bizottsága által kezdeményezett programban, a város mintegy 172 óvodás és iskoláskorú gyermeke vett részt.

A gyermekek által elkészített adventi-koszorú csodák, a római katolikus és a református templomban, december 23-ig tekinthetők meg.

Az adventről és a kiállítás fontosságáról Dr. Kardos Gábor alpolgármester beszélt, és Czeglédi Sándorné a bizottság nevében karácsonyi ajándékokat nyújtott át gyerekeknek.

Forrás: www.isaszeg.hu

Ismeretlen ismerősök

Viktor már alig várta, hogy lovagolhasson. Nagyon szerette a díjlovaglást, ami a ló és lovas összhangját, az állat idomítottságát, engedelmességét mutatja. Most is különböző gyakorlatokat csináltatott lovával. Gyönyörű idő volt, sütött a nap. Az időjárás is azt jelezte, hogy az élet szép, lovagolni csodálatos. A madarak vidáman csiripeltek, Viktor lova, Legény is felszabadultan dolgozott. Az edző, Feri is vígan osztogatta instrukcióit, mindenki boldog és elégedett volt.

Mielőtt véget ért volna az edzés, lépésben járaták a lovakat, hogy izmaikat ellazítsák, az izzadságtól leszáradjanak kissé. Amint így lépésben lovagoltak, Feri így szólt Viktorhoz:

– Figyelj csak, ugye te meséltél nekem olyan lovas barátairól, akik, hogy is mondjam, nem egészségesek, mégis lovagolni tanulnak?

– Igen, egyikük a húgom, Kitti, a barátnője, Dorka, s az egyik legjobb barátom, Laci.

– Tudod, nagyon szeretném megismerni őket és az oktatóikat.

– Tényleg? Milyen csodálatos lenne! A többiek mind arról ábrándoznak, hogy egyszer mindannyian találkozunk!

– Remek, nagy öröm ez számomra. Az ismerkedésnek szívből örülnék, meg tulajdonképpen a segítségeteket is szeretném kérni.

– A segítségünket? Mindannyiunkét? Miről lenne szó?

– Tudod, van egy új lovasom. Vele kapcsolatban szeretném mindannyiukat tanácsát kérni.

– Valami egészségügyi problémája van?

– Nem vak vagy mozgássérült, ha erre gondolsz. Nem testileg van problémája, nem olyan komoly a baj. Csupán tanácstalan vagyok, s tudom, hogy azok a lovasok, akik sérült lovasokkal foglalkoznak, hamarabb találnak megoldást a problémára. Sőt, maguk a lovasok is elképzelhető, hogy tudnak segíteni, mert sokkal empatikusabbak, mint bárki más.

– Remek, szerintem nagyon örülnek majd, ha segíthetnek, velem együtt, természetesen. Mikor és hol találkozunk?

– Lehetne itt a lovardában, mondjuk jövő vasárnap fél háromkor? Ugyanis van egy kis meglepim a társaság számára, még neked sem mondom el.

– Közlöm a remek hírt a többiekkel, szerintem össze tudjuk hozni a találkozót, ismeretlen ismerősök!

Amikor közölte Viktor a hírt Dorkával és Kittivel, a lányok örömjongásban törtek ki.

– Ugye megmondtam! – kiáltotta Dorka. – Amit nagyon akarunk, az egyszer valóra válik!

– Istenem, de örülök! – kiáltotta Kitti is. – Most már csak az kellene, hogy mindannyian ráérjünk, egyik oktatónak se legyen programja.

Laci is fel volt dobva.

– A mi segítségünket is kéri? Ez is ritkaság, hogy a lovasok véleménye is számít. Már ezek szerint mi is fontosak vagyunk, a „lovas gárda” tagjai!

Izgatottan újságolták az oktatóknak a meghívást. Talán az égi-ek is akarták ezt a kis összejövetelt, mert senkinek nem volt más programja. Talán azért, mert vasárnap igazán jár egy szabadnap mindenkinek a kemény hétköznapi után.

Lássuk csak, ki kicsoda tehát? Dorka oktatóját már nagyon jól ismerjük, ő Dóra. Kittié Andi, aki olyan jól beszélgetett kis lovasával a múltkor. Laci oktatója Karcsi, s Viktoré Feri.

Nagy izgalommal készült mindenki a találkára, közösen úgy döntöttek, egy-egy szép lovas idézettel kedveskednek oktatóiknak.

Olyan nehezen teltek a hétköznapiak, mindenki alig várta a vasárnapot. Eljött végre ez a nap is.

– Vajon mi lehet a meglepetés? – kíváncsiskodott Kitti.

– Nem tudom, nem közölték velem sem – mondta Viktor.

– Talán ennyit sem kellett volna mondani, most furdalja az oldalamat, már egészen kilyukad – siránkozott Kitti.

– Aki kíváncsi...

– Nem baj, van mit várni – mondta Dorka. – Kíváncsi vagyok, miben segíthetünk, na, meg a meglepire is!

Amikor a megbeszélte időben megjelent a kis csapat Ferinél, a „Lovas Himnusz” hangfoszlányait vitte feléjük a szél. Dorka, Kitti és az egész kis társaság kórusban énekelték a refrént és a versszakokat is.

Ezután megtörtént a kölcsönös bemutatkozás, kézfogás. Dorka örömmel állapította meg, hogy sem Feri, sem Karcsi, de még Andi kézfogása sem lagymatag, abban olyan vonakodásféle érezhető, megfogjam, ne fogjam. A kézfogásuk nem csapott át a másik végletbe sem, nem szorították meg a kezét, mintha satu közé akarták volna fogni, ami már fájdalmas, meg inkább az erőnlétet, fizikai fölényt mutatja. Ezek a kézfogások határozottak voltak, mint amik tényleg azt sugallják: „örülök, hogy megismerhetlek, remélem a kapcsolatunk továbbra is megmarad, rajtam nem múlik!”

Az idézeteknek külön örültek, mindenkinek sikerült valami személyre szóló mondatot találni.

Mivel gyönyörű volt most is az idő, a székeket kivitték a szabadba, kört alkotva ültek le, így még felszabadultabb volt a kis csapat. Közben a lovakra is ráláttak, szemmel tarthatták őket. Az állatok is örültek a pihenőnek, eszegettek, vagy élvezték a napsütést, elégedetten horkantgattak.

– Feri, tulajdonképpen miben szeretnéd a tanácsunkat kérni? – érdeklődött Karcsi. – Ha tudunk, szívesen segítünk.

– Ne haragudjatok, hogy csak így...

– Ugyan már. A lovaglás egy összetett sport, ami két élőlényen múlik. Ha segíteni akarunk egymásnak, érdemes minden apróságot megosztanunk, hogy utána szép élményekben legyen részünk, nem igaz? – kérdezte Karcsi.

– Úgy van, helyeseltek a többiek is. Csak bátran, mondd el, ami aggaszt!

– Tudjátok, idáig nem tapasztaltam, amiről most beszélni fogok. Van egy új lovasom, Flóra, egy 10 év körüli kislány. Nemrég került hozzám, idáig élvezte is a lovaglást. Az utolsó pár alkalommal kezdtem neki mutogatni és tanítani az ügetést.

– És?

– Olyan félelmet látok a szemében, amit még soha nem tapasztaltam másoknál. Némi riadalom mindenkiben van eleinte, de nála... Megtörtént, hogy élesen felsikoltott, már attól félttem, hogy a ló megugrik alatta. Kért, szinte könyörgött, hogy lassítsunk, vagy álljunk meg, majdnem azt láttam rajta, hogy le akar szállni.

– Azt mondd, hogy ez a szorongás csak az ügetéskor jelentkezett? – kérdezte Dóra.

– Igen.

– Lépésben nem félt vagy szorongott egyáltalán?

– Nem, sőt nagyon élvezte a lovaglás minden pillanatát.

– Talán, még nem tanulta meg a helyes ülést, s az egyensúllyal vannak problémák – gondolkodott hangosan Karcsi.

– Milyen lovon kezdtétek el az ügetést? Nagyon kileng az állat háta? Lendületes az ügetése? – kérdezte Andi.

– Ami az egyensúlyt és a helyes ülést illeti, folyamatosan korrigáljuk, gyakoroljuk, ez idáig nem jelentett problémát. Ami pedig a lovat illeti, lehet, hogy kissé kileng a háta, de más kezdő

lovasoknál is ezt a lovat fogom be, mert nyugodt és kiegyensúlyozott, nem ijedős, és idáig senkinél nem mutatkoztak ezek az extrém félelmek.

– Kérdezhetek valamit? – nyújtotta fel a kezét Dorka szólásra.

– Nem suliban vagy, bátran mondd csak, amit kigondoltál – mosolygott Feri.

– Talán történt vele korábban valami, pl. leesett valahonnan, valahonnan magasról, s a kellemetlen élményt nem felejtette még el.

– Elképzelhető! Majd megpróbálom kifaggatni.

– Az is lehet – mondta Kitti –, hogy fél, mint mások az autóban, ha túl gyorsan mennek.

– Vagy egyszerűen több időre van szüksége, amíg megszokja ezt a merőben más mozgást – mondta Laci.

– Ugye az ügetést is lehet fokozni? – kérdezte Dorka.

– Persze – mondták az oktatók valamennyien.

– Lehet, esetleg nagyon lassan indítani, éppen csak hogy meginduljon? Vagy többet gyakoroltatni az élénkebb mozgást lépésben?

– Ezek is remek elgondolások.

– Kapaszkodni engeded? – kérdezte Andi.

– Csak minimálisan, inkább nem.

– Talán ügetésnél hagyni kellene, persze nem görcsösen, de hadd legyen ott a keze, érezze a biztonságot.

– Szédülésre nem panaszkodott? – kérdezte Dóra.

– Nem mondott ilyesmit.

– Tényleg, és mi van a könnyű ügetéssel? – kérdezte Karcsi.

– Azt hiszem, próbálkoztunk vele, de nem sok sikerrel. Talán túl korai volt még elkezdni. Talán visszatérünk a kényelmes lépéshez, csináltatok még vele sok egyensúlyfejlesztő gyakorlatot, megpróbálom visszaadni neki az önbizalmát, s azt a lelkesedést, amit kezdetekben mutatott.

– Ha továbbra is fennáll a félelme, s ha nem találsz meg a lelki okokat, szakemberhez irányítanám – mondta Andi. – Mint terapeuta így látatlanban nagyon nehéz nyilatkoznom, de vannak szakemberek, akik segíthetnek megoldani a problémát, ezért is vannak a komoly orvosi felülvizsgálatok, mielőtt bárki sérült lovas felvennének. Kitti is átesett ilyen vizsgálatokon, s mindent rendben találtak, kimondottan javasolták neki a lovaglást, mint terápiás foglalkozást, s mondhatom, rengeteget fejlődött.

– Köszönöm, Andi! – mondta Kitti mosolyogva.

– Dorka ugyan nem terápiás lovaglásban vesz részt nálam – mondta Dóra –, de gyönyörűen halad, sokan példát vehetnek róla. Képzeljétek, mire vetemedtem!

– Mire?

– A haladó lovasaimnak bekötöm a szemét, így kell lóra szállniuk, s 15 percen keresztül futószárazunk.

– Te jó ég! – kiáltotta Dorka –, még a hátamon is végigfutott a hideg. Miért csinálod ezt, Dóra?

– Ne félj, nem vagyok zsarnok. Amint valaki szédül, vagy kényelmetlenül érzi magát, azonnal lekerül a kötés a szeméről, de állíthatom neked, nagyon élvezik. Egyébként hogy miért csinálom? Mert rájöttem, hogy te maximálisan odafigyelsz arra, amit mondok neked. „Látóéknál” ez nem így működik. Sok minden eltereli a figyelmüket, elbáméskodnak, nem rám figyelnek. Most, bekötött szemmel, kénytelenek rám figyelni, s így a gyakorlatokat is pontosíthatom, a hibáikat korrigálhatom. Figyelnek rám, mert a hangom nyújt nekik biztonságot, meg ki vannak zárva a zavaró ingerek, mint ahogy régebben a lovaknál a szemelenzővel tették ugyanezt. Mindezt a te példából okulva teszem, s érdekes kihívás nekem és a lovasoknak egyaránt.

Dorka mosolygott, de ezt gondolta:

„Igen, ám utána lekerül a kötés, s minden megy a régi kerékvágás szerint. De nálam nincs kötés, ami lekerülhetne!” Ezt nem osztotta meg senkivel, de legjobb barátja, Kitti megérezhetett valamit, mert megszorította Dorka kezét.

– Mindenesetre nagyon köszönöm nektek az ötleteket, tanácsokat – mondta Feri. – Igazán remek kis csapatot alkotunk így együtt. Megfogadom mindazt, amit mondtatok, s elsősorban nem leszek türelmetlen. Lehet, hogy minden jó lesz majd, csak Flórának több időre lesz szüksége. Nálam meg az a baj, hogy hozzá vagyok szokva a gyorsabb ütemű haladáshoz, mert nálam az eddigi lovasok ugrásszerűen fejlődtek. Türelmem mindenekelőtt, ez a nap tanulsága, s köszönöm még egyszer a segítségeket.

– Szívesen, máskor is – mondták egybehangzóan a többiek. – Összetartásban az erő! Lehet, hogy majd mi is fogjuk kérni a segítségedet valamikor, s úgy fordulhatunk hozzád, mint barát a baráthoz!

– Várjatok, én még alig jutottam szóhoz! – mondta Viktor. – Ferinek nagyon sokat köszönhetek! Nem haladtam én sem valami gyorsan, úgy látszik, Feri, ezt már elfelejtetted. Viszont ez alkalomból szeretnék valamit közölni mindenkivel: Lovas oktatóknak szeretnék tanulni, s a napokban kaptam az értesítést, hogy felvételt nyertem! Ha nem Feri lett volna az oktatóm, nem szántam volna rá magam ilyen lépésre, de segíteni szeretnék másoknak, megismertetni a kezdő lovasokkal a lovaglás örömét!

Erre kitört a taps.

Kitti csak nézte a bátyját.

– Még velem sem voltál hajlandó ezt közölni? Te, te, te kópé?

– Képzeld, kibírtam! – borzolta fel Kitti haját. – S tudod, ha sikerül elvégeznem ezt a szakot, lehet, hogy terapeutának is tanulok majd, hogy segíthessek, mert a te példából tanultam meg, milyen sokat ér a sport, mennyi kiskapu nyílik így meg a számotokra is!

– Bravó, ezt meg kell ünnepelni! – kiáltotta Feri. – S most jön a meglepim, amit ígértem. Kocsikázni fogunk mindannyian!

– Velem mi lesz? – kérdezte Kitti.

– Rád is gondoltam, ne félj! Tudtam, hogy jössz! Olyan fogatot állítok össze, ahova a kerekesszéket is fel lehet vinni, rögzíthető, na meg Andiék, s ha kell, bárki közrefog, nem lesz semmi baj, élvezheted szabadon!

– Éljen, éljen, éljen! Lovak között szabadon!!! – tört ki Kittiből, s könnyes lett a szeme. – Mindig erről ábrándoztam, hogy egyszer...

Pár perc múlva összeállt a kettes fogat: Legény és Király húzták.

Dorkát és Kittit, no, meg Lacit is az oktatók közrefogták, s szép lassan megindult a fogat, Ferivel a bakon.

– Most lépésben megyünk, ugye? – kérdezte Dorka.

– Igen – mondta Dóra.

– Nagyon jól hallani a négy ütemet: egy-két-há-négy, egy-két-há-négy!

Aztán a lépésből ügetés lett, Kitti szeme ragyogott a boldogságtól, Dorka pedig belefeledkezett a patkók csattogásába: egy-két, egy-két, egy-két.

– Zene füleimnek, olyan megnyugtató, olyan kellemes, olyan egyenletes, olyan biztonságot adó.

– Bárcsak sohasem lenne ennek vége! – sóhajtott Kitti. – Nincs ennél csodálatosabb a világon!

Erre már senki nem szólt semmit, mert mindenki érezte ezt, s kár lett volna szóval megzavarni ezt a békét.

A patkók egyenletes csattogása az aszfalton betöltött mindent, s a gondolatok szabadon cikáztak az utasok fejében. Mindenki pompásan érezte magát, az ismeretlenek már nem idegenek többé, hanem ismerősök lettek, s remélhetőleg nem ez volt az utolsó találkozásuk, s az ismeretség még szorosabbá válhat így. Az elfogadás, az egymásra találás, oktatók és lovasok, egészségesek és sérült emberek között, ha nem töri meg ezt a viszonyt semmi, erős lesz, a láncszemek nem szakadnak el, mert mindenkire szükség van. Az összetartozásnál pedig nincs nagyobb kincs.

Árva Mária

A karácsonyfa története

A fenyőfa eredetét Bálint Sándor népmondájában így írja le: Amikor Krisztus Urunk a földön járt, a gonosz emberek elől bujdosnia kellett. Az Úrnak ellenségei már nyomában voltak, amikor egy fenyőfához ért. Alig volt lombja, azért ágai rejtették el Jézust, aki így meg is menekült.

Az Úr most megáldotta a fenyőfát:

„Soha ne hullasd el a leveleidet. Akkor is virulj és zöldülj, amikor a többiek levéltelenül sorvadoznak. Te légy a legdélcegebb és legszívósabb minden társad között, élj meg mindenütt. Légy az emberek öröme, és emlékezetünkre rajtad gyűjtsanak karácsonyi gyertyát.”

Az emberi életben az ünnepi alkalmaknak, szertartásoknak nagy a jelentősége. Az év legnagyobb ünnepe, melynek leggazdagabb tartalma van, a karácsony. A karácsony szavunk a szláv korcun szóból (jelentése: átlépő, forduló) származik, ellentétben a germán népek Weihnacht-jából, amelyik szent éjt jelent.

A karácsonyfa közvetlen előzménye a pogány hagyományokban a termőág, zöld ág házba vitele, illetve a ház és a ház környékének örökzöld ágakkal díszítése. A szokást ismerték a kelták, náluk a fagyöngy, a magyal és egyéb örökzöldek játszották a főszerepet. A fenyő már az emberiség őskorában is mágikus jelkép volt. Örökzöld ágai hirdették a téli napforduló ígértét. Már a rómaiak is ajándékoztak egymásnak zöld ágacskákat. Az ősgermánok a fény tiszteletére mécsesekkel díszítették a fenyőágot.

A karácsonyfa elterjedése előtt az életfa- vagy termőág-állítás volt általános a magyar nyelvterületen, amit rozmaring-, nyárfa- és kőkenyégakból készítettek, és a gerendára függesztették, koronájával lefelé. Később sokáig egymás mellett élt a karácsonyfa és a termőág állításának szokása, azonos díszítéssel.

E szokásokkal rokon hazánkban a Borbála-napi zöldág hajtátása. Később a zöld ágakat termékenységsszimbólumokkal díszítették (tojás, alma, dió, mogyoró).

A karácsonyfa-állítás szokásának mai változata Skandináviából származik. Innen a harmincéves háború idején jutott el Németországba. Feljegyzések szerint az első hagyományosnak mondható karácsonyfát freiburgi pékinasok állították a város kórházában a XV. században. Átvitt jelentése a hagyományos pirossal ékesített fenyőnek az életfa, a természet évről-évre megújulása, körforgása. Gyertyával és szalagokkal először 1685-ben Strasbourghban díszítették fel fenyőfát. A 17-18. században – az első fenyőfák állításának korában – a kézenfekvő örökzöld Európában nem az almafa vagy a babér volt a téli időben, hanem a fenyő.

A szokás Berlinből került át Bécsbe, ahol a 19. század első évtizedeiben az arisztokrata családok és a művészek körében gyorsan elterjedt. A század közepén már a polgárcsaládok körében is megünnepelték ezt a napot.

Angliába a német Szász-Coburgi Albert, Viktória királynő férje vitte az első karácsonyfát. A német területen kialakult szokás egész Európában elterjedt, kivándorlók révén a tengerentúli területekre is eljutott. Hollandiában például először vasárnapi iskolákban, majd röviddel 1900 előtt szabadgondolkodású protestáns családok házaiban bukkant fel.

Pesten az első karácsonyfát valószínűleg Brunswik Teréz martonvásári grófnő, az első magyarországi óvoda megalapítója állította 1824-ben Aszódon, ám elterjesztésében jelentős szerepe volt a Podmaniczky és a Bezerédy családoknak is. Hazánkban csak a 19. század második felében kezdett elterjedni a szokás. Először csak a nemesi családoknál, majd a módosabb polgári otthonokban is megjelenik az ünnep jelképe. A szegény paraszti családokban a II. világháború végéig megmaradt a zöldág-állítás szokása, sőt volt ahol a jó szaporulat reményében az istállóba is

vittek belőle. Az 1860-as években az adventi időszakban Pesten már fenyővásárok voltak.

A magyar szépirodalomban a karácsonyfa 1866-ban Jókai Mór „A koldusgyermek” című karácsonyi tárgyú elbeszélésében jelent meg először.

A karácsonyfát kezdetben almával, dióval, ostyával, mézespogácsa-alakokkal és cukorral díszítették. A díszek készítésekor fő szempont volt az ehetőség, ezeket a gyerekek fabontásakor nyalánkságként megették. Már az első karácsonyfákon hajlított dróttal rögzített gyertyák égtek. A fa elengedhetetlen kelléke a **betlehemi fényt jelképező gyertya**, bár még a 20. század elején is akadtak olyan szegény családok, ahol fagygyertyával vagy olajjal helyettesítették. **Üvegdíszek** gyártására vonatkozóan 1848-ból származik az első adat, nagybani előállítására Németországban már a század végén elkezdődött. Céljuk a fény tükrözése, sokszorozása.

Az **ajándékozás szokásának eredete** bizonyos elméletek szerint a napkeleti bölcsék történetére vezethető vissza, akik a csecsemő Jézusnak ajándékokkal hódoltak Betlehemben. **A karácsonyi hagyományos család és a gyermekek ünnepének is tekintik.** A család által körbeült asztal, ahol vidáman, békésen elköltjük az elkészített finomságokat – tudva azt, hogy a hétköznapokon ugyanilyen megértéssel fogunk együtt lenni – pótolhatatlan élmény. Érdekesség, hogy a reformkorban még minden gyerek külön-külön kapott karácsonyfát, később már csak a lányok és a fiúk együtt kaptak egy külön fát, míg napjainkban egy család már csak egy fát állít.

A világ leghíresebb karácsonyfája Londonban, a Trafalgar téren áll. 1947 óta Oslo város ajándékozta, amiért az angolok megsegítették őket a II. világháborúban. Angliában egyébként a karácsonyfa helyett a fagyöngykoszorú a divatos.

A karácsonyfa a karácsony legfontosabb és legerősebb jelképe. A fenyő évezredek óta az újjászületést szimbolizálja. Ha a fényei kigyúlnak, minden elcsendesül, és békesség tölti el a szíveket.

Békés, boldog karácsonyt kívánok!

Csontos Tamásné

Keligerné Nyerges Erika Régi titkos karácsonyokról álmodom...

Régi titkos karácsonyokról álmodom...

A kandallóban ég a tűz,
a nagyszalonban puha csend honol.
A mélyen süppedő bársonyszőnyegen
lopkodik a múlt – tétova életem.
Az ingaóra dallamosan üt,
a kertben porhó fehérlik, fénye szemembe süt.
Édesen kavargó mennyei illatok –
mozsárban tört cukor, dióbél-angyalok.
Jönnek felém mind az ünnepi vágyak –
zúzmarás ablakon jégvirágok szállnak,
s karcolva írok beléjük egy kacskaringós álmot,
amit szemem még régen, gyerekkoromban látott:
feldíszített fenyőt, alatta játékot, zongorát...
Most mindezt képzeletemben, emlékként játszom tovább...

Színek és érzések a foltvarrásban

A színeket sokan és sokféleképpen vizsgálják: a fizikus a kémikus, a pszichológus, a művész a lehető legapróbb részleteire bontja, szolgálva ezzel a tudományt, melynek mi is használói vagyunk a hétköznapokban.

A színpszichológia komoly tudományággá nőtte ki magát, melynek nagy hasznát vesszük pl.: az iparban, a közlekedésben, de még a gyógyításban is, mert nemcsak a lelkünkre hatnak a színek, hanem a szerveinkre is. Az évszakok befolyásolják a ru-

hánk színét, anyagát. Figyelembe vesszük milyen színek állnak jól, mi illik az alkatunkhoz, egyéniségünkhöz. A sötét vékonyít a világos teltebb hatást kelt.

Befolyásolják érzéseinket, hangulatunkat, ezért nem mindegy, milyen a környezetünk, az otthonunk, a munkahelyünk. A világos falak növelik a térérzetünket, a sötét falak és bútorok nyomasztóan hatnak, a piros viszont izgató számunkra. Fontos az olyan színharmónia kialakítása, amiben jól érezzük magunkat. Érezzük az otthon melegét és feltöltődünk benne. Mivel különböző habitussal, ízléssel rendelkezünk, különbözőképpen alakítjuk környezetünket. Vannak, akik a meleg színeket kedvelik, míg mások a hűvös árnyalatokat részesítik előnyben.

A textil kifejezetten alkalmas erre a célra, mert pl. egy ágytakaró, sötétítő függöny, falikép, asztalterítő, díszpárna új hangulatot hoz, mely kihat az érzelmi világunkra. Amikor elkezded a foltvarrást észreveszed, hogy jobban figyeled a körülötted lévő világot. Felkeltik a figyelmed a virágszirmok formái, színei, az ég kékje, a felhők alakjai, a víz hullámozása, ez mind ötletet ad a foltmunka tervezéséhez. A legtöbbet a természetből lehet méríteni. Igyekezzünk úgy anyagot választani az alkotáshoz, hogy színben harmonizáljanak elkészítendő munkánk darabjai. Ebben a számban egy kicsit bonyolultabb, de nem nehéz párna leírását osztom meg a kedves olvasóval. A párnához most egy mintás és egy sima anyagot választottam, amit könnyebben ki tudok szabni (bár ez nagyobb odafigyelést, pontosságot igényel).

Színével összefordítva a sima és a mintás anyagot 12*12 centiméteres négyzeteket szabok, 8 darabot mindkettőből. Több helyen gombostűvel rögzítem egymáshoz. Úgy varrom össze, hogy egy világos és egy egyszínű anyag kerüljön egymás mellé. Nagyon figyeljünk az illesztési pontokra, és a vasalásra. Minden varrás után egy vasalás következik, így lesz szép és pontos a párnánk. Ha kész az előlap szabunk hozzá 6 cm széles, a párna méretének megfelelő keretet és körbevarrjuk, majd levasaljuk. Hátoldalát készítünk, eltisztázzuk, majd húzózárat varrunk a két anyag közé. Párnabelsőnek lehet egy régi lepedőből, vagy bármilyen vászon anyagból huzatot készíteni, majd kitömjük szivaccsal.

Ha még nincs kellő bátorsága, hogy hozzáfogjon saját készítésű párnához, akkor Isaszegen az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház kész termékei közül is válogathat patchwork technikával készült termékeink közül.

A párnákon kívül kedvező áron kaphatók: ágytakarók, egyedi tervezésű díszpárnák, asztalterítők, kötények, edényfogó kesztyűk, bevásárló szatyrok, divattáskák...

Szeretettel várjuk munkatársaimmal a vásárolni vágyókat sokféle termékkel, az alkotó kedvűeket jótanácsokkal az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház varróműhelyében (Isaszeg, Nap u. 2/b.) hétfőtől péntekig 7 és 14.30 óra között.

Kellemes ünnepeket kívánok!

Pápai Lászlóné

1 százalék köszönet

A **Vásártéri Gyermekért Alapítvány** köszönetet mond mindazoknak, akik a 2010. évi adójuk 1 %-ával támogatták alapítványunkat. Összesen **901.731 Ft** érkezett a számlánkra, mely összegből

9 db Minix laptop-ot

4 db projektort

3 db kerámia táblát

vásároltunk a színvonalasabb oktatás céljából.

Kérjük, hogy a jövőben is gondoljanak ránk, hiszen csak az Önök segítségével tudjuk célkitűzéseinket megvalósítani.

A 2011. évi felajánlásokat is kizárólag közvetlenül tanítványainkra fordítjuk.

Adószámunk: 18660764-1-13

Köszönettel: az alapítvány kuratóriuma

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik jövedelemadójuk 1%-át intézményünk alapítványának, a **Péceli Fáy András Alapítványának** ajánlották fel, s ezzel segítették iskolánk diákjait.

Felajánlásukból a 2010. évre kapott **310.076 Ft**-ot az alábbiakra használtuk fel:

- tanulóink külföldi szakmai gyakorlatának támogatása,
- tanulók karácsonyi rendezvényei,
- Fáy-programok támogatása,
- Fáy-díjak adományozása,
- tanulói és egyéb programok/rendezvények támogatása.

Adományukat köszönjük:

Péceli Fáy András Alapítvány Kuratóriuma

Pécelen az antigraffiti kommandó

Nagy sikerrel folytatódott a MÁV Csoport Tiszta vasúter! elnevezésű kampánya, melynek során – az akciósorozat nyári meghirdetése óta – számos alkalommal vasúti ingatlanokat és kocsikat tisztítottak meg a vállalkozó kedvűek. Az önkéntes vasutasok ezúttal a péceli vasútállomás belső szennyezett felületét graffitimentesítették.

A „Tiszta vasúter!” kampány keretében számos programpont mellett – egyebek között – előre meghatározott helyszíneken úgynevezett „Antigraffiti kommandót” vetettünk be MÁV-os munkavállalók önkéntes közreműködésével. Az előző tisztítási akció során a budapesti XVIII. kerületi Lakatos utcai felüljáró graffitivel szennyezett polikarbonát felülete került megtisztításra önkéntes munkavállalók közreműködésével. A kampány célja, hogy a vasút egy részét tisztává varázsoljuk, továbbá felhívjuk a figyelmet arra, hogy a vonatok és vasútállomások tisztasága csak közös erővel őrizhető meg.

A falfirkák eltávolítása nehézséget okoz, hiszen a festékek vegyi összetétele miatt a művelet speciális tisztítószerreket igényel. A nehezen takarítható, graffitivel elcsúfított valamint megrongált vonatok, utasforgalmi és vasútzemeli területek állapota nemcsak az utasok komfortérzetét csökkenti, hanem sokakat távol is tart az utazástól. A kocsik és az ingatlanok szennyezése jelentős presztízsvesztést jelent a vasúttársaságoknak, és az eltakarítás komoly anyagi és emberi erőforrásokat emészt fel. A folyamat megállítása és visszafordítása érdekében – a „Tiszta vasúter!” kampány keretében – a MÁV Csoport tagjai újra és újra meghirdetik graffitimentesítési akciójukat.

A kampány keretében eddig az általános iskolásokat invitáltuk meg a „Tiszta vasút gyerekszemmel” címmel nagysikerű rajzpályázatra, amelynek célja, hogy az ifjabb korosztály figyelmét is ráirányítsa a vasút tisztaságának fenntartására és megőrzésére. A rajzpályázatra több száz szebbnél szebb alkotás érkezett, közülük a zsűri értékelése és a közönségszavazatok alapján számos alkotást értékes díjjal jutalmaztunk az Európai Mobilitási Hét Autómentes Hétvégéjén.

A vasúttársaság az idén még további programokat tervez a „Tiszta vasúter!” kampány során. Az év végéig újabb graffitimentesítési, tisztítási akcióval, valamint a rendőrséggel közös, rendhagyó osztályfőnöki órákkal is szeretné felhívni a figyelmet mindannyiunk közös ügyére: a tiszta vasút fontosságára. A MÁV a területek és felületek firkamentesítése érdekében a hagyományos és közösségi médiát is bevonja, hogy céljai eléréséhez minél nagyobb támogatásra találjon.

MÁV Zrt. – Kommunikációs Igazgatóság
Fotók: pecelinfo.hu

Téli szünet az ESE intézményeiben

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) Pedagógiai Szakszolgálat és Fejlesztő Iskolája, a Fogyatékosok Nappali Intézménye és a Támogató Szolgálat december 22. és január 2. között zárva lesz. A szünet utáni első nap 2012. január 3.

Önkénteseink kirándulása Pécelre

Október utolsó szombatján önkénteseinkkel a péceli Ráday-kastélyt látogattuk meg. A nap korán kezdődött: 9 órakor találkoztunk az Őrs vezér téren, a 169E busz megállójában. Kis csoportunk a jegyeladó pénztárosoknak is feltűnt, meg is kérdezték, hogy mi történik Pécelen? Az alig negyvenperces utazás gyorsan elröppent, végigbeszélgettük az utat Pécelig, ahova szikrázó napsütésben érkeztünk meg. A kastély a buszmegállótól egy rövid sétányira található.

Pécelen Horváth István, a kastély idegenvezetője fogadott bennünket és kalauzolta végig a társaságot a termeken, kezdve a földszinti könyvtárteremben, ahol meghallgathattuk Kazinczy Ferenc: Pályám emlékezete című önéletrészletének egy rövid részletét, amelyben az író Ráday Gedeon hálósipkás arcképének történetét írja meg. Ezután a könyvtárban, a kiskönyvtárban és a csodálatos, első emeleti díszteremben található mitológiai témájú freskókról hallottunk. Idegenvezetőnk mély, zengőhangú előadását D. Barabás Mária, a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága Programirodájának vezetője egészítette ki a tavaly megnyílt

„A könyvtártól a konyháig – képek a Ráday-család mindennapjaiból” című kiállításához kapcsolódó ismeretekkel. A kastélylátogatás végén kipróbálhattuk a gyerekek kedvencét, a folyosón elhelyezett fából készült kirakójátékokat: egyikből a könyvtár freskója, a másikkól a barokk konyha képe rakható ki. Sokaknak különösen tetszett a kastély képét kiadó satírozó, ami Kazinczy Ferenc Ráday-kastélyról készült rajza alapján készült. Legvégül bekukkantathattunk a most megújuló egykori márványistállóba is, ahol hamarosan szépen kialakított rendezvényterek fogadják majd a vendégeket.

Jó volt látni, hogy rajtunk kívül is érkeztek látogatók, fiatalok, idősebbek egyaránt, sokan használták ki a kellemes őszi napot egy kis kastélylátogatásra. Kis csapatunk tagjait is újabb látogatásra inspirálta ez a kirándulás, s legközelebb már ki-ki a barátait, a családját is magával hozza a Ráday-kastélyba.

L. Maár Ildikó

Önkéntes koordinátor

Műemlékek Nemzeti Gondnoksága

Dr. Mile Gabriella belgyógyászati magánrendelése

Vérnyomás-, vércukor-beállítás, **cukorbeteg**ek gondozása. Szakorvosi javaslat adása **belgyógyászati és diabetológiai** javaslat-köteles gyógyszerekhez. **Lábszárfekély**, nem gyógyuló sebek kezelése plazmafénnyel. Alsóvégtagi **érszűkület szűrése**.

Premium Health orvosi **fogyókúra és diétás** tanácsadás (www.premiumhealth.hu)

Szerettel várom az Egymást Segítő Egyesület (ESE) rendelőjében (Pécel, Pihenő utca 2.) minden csütörtökön 16 órától előzetes telefonos bejelentkezés alapján.

Bejelentkezés (H-P 10-18 óra): 06-30/533-7890 telefonszámon.

dr. Mile Gabriella belgyógyász

Karácsonyi receptötletek

Beköszöntött a tél, csodálatos díszbe öltöztek a házak a boltok kirakatai, megindult az ötletezés, hogy mi kerüljön a fa alá, és milyen ünnepi étkekkel kedveskedjünk a családnak az ünnepek alatt. Karácsonykor mindenhol szerepel valamilyen formába elkészítve a hal, a pulyka, a gesztenye, és persze sorolhatnám még a hagyományhoz illő hús-, gyümölcs- és zöldségféléket. Az idei évzáró receptötletezőbe ezért egy pulykás főétellel és egy gesztenyés desszerttel, valamint néhány aprósággal szeretnék minden olvasónak kellemes karácsony ünnepeket és szerencsében, boldogságban gazdag új évet kívánni!

Töltött pulykatekercek

Hozzávalók: 4 szelet pulykamell, 1 csokor friss vegyes zöldfűszer, 3 gerezd fokhagyma, 8 evőkanál olaj, 2 doboz konzerv paradicsom, 2 fej vöröshagyma, 1 teáskanál cukor, 8 szelet füstölt szalonna, 20 dkg juhsajt, 1 dl tejszín, só, bors

Elkészítés: A hússzeleteket kiklopfoljuk és félbevágjuk. Hat evőkanál olajjal, sóval, borssal elkeverjük a megmosott és felaprított fűszernövényeket, valamint a meghámozott és összezúzott fokhagymát. Ezzel a keverékkel megkenjük a hússzeleteket, majd összehajtuk őket. A paradicsomot lecsepegtetjük, és nagy darabokra vágjuk. A vöröshagymát meghámozzuk és felkockázzuk. A maradék olajat egy lábosban felforrósítjuk, megpirítjuk benne a hagymát, majd hozzáadjuk a paradicsomot, és sóval, borssal, cukorral ízesítjük. A hússzeleteket széthajtuk, rájuk fektetünk 1-1 szelet szalonnát. A juhsajtot vékonyan felszeleteljük, és elosztjuk rajtuk. A húst óvatosan feltekerjük, és fanyársakkal megtűzzük. A paradicsommártást római vagy jénai tálba töltjük, és beletesszük a pulykaroládokat. Végül lezárjuk a tálat, és 220 fokban sütőben egy órán át sütjük a húst. Aztán levesszük a tál tetejét, és mindegyik tekercsre egy kevés tejszint öntünk, majd 10 perc alatt készre sütjük az ételt.

Gesztenyés-aszaltszilvás pozsonyi kifli

Hozzávalók: 2 tojás sárgája, 1 evőkanál porcukor, 1/2 csomag sütőpor, 1 csomag élesztő, 20 dkg margarin, 50 dkg liszt, 2-3 kanál tejfő, kb. 20 szem aszalt szilva, 25 dkg gesztenyemassza, 1-2 evőkanál rum vagy aroma

Elkészítése: Az élesztőt felfuttatjuk tejben vagy vízben. A hozzávalókat összegyűrjük, és fél órát pihentetjük. Ezután kb. fél

centi vastagságúra kinyújtjuk, háromszögekre vágjuk a tésztát. Mindegyik közepébe egy megfelelően aszalt szilvát és egy teáskanál vaj, gesztenyemassza és rum keverékéből készült töltelékkel teszünk. Feltekerjük kifli formára, lekenjük tojássárgájával, majd ha megszáradt, tojásfehérjével. Ha ismét megszáradt, megsütjük a 200 fokban sütőben.

Karácsonyi puncs

Hozzávalók: 3 db citrom, 2 db narancs, 1 l rostos almalé, 1 l fekete tea, puncs fűszerkeverék, ízlés szerint cukor, 2 dl rum

Elkészítése: A citrom és a narancs héját lereszeljük, a levét kicsavarjuk, és egy lábasba öntjük. Hozzáadjuk az almalevet, a teát és a fűszerkeveréket, ha szükséges édesítjük, és felforraljuk. Majd kettévesszük, és az egyik feléhez hozzáöntjük a rumot, és még forrón poharakba adagoljuk. Igazán ízletes alkoholmentes itókánk lesz, ha kandírozott citrusfélékkel megtöltjük a poharak alját, és a másik felét arra töltjük. Gyerekek is fogyaszthatják. A karácsonyi vacsora után igazán finom levezetés az ajándékok bontogatása közben.

Az új évet sokan fogják idén is társaságban köszönteni, ezért ajánlom, hogy vendégeit lepje meg a jókívánság-süteménnyel. Éjjel előtt egy pohár pezsgő mellé mindenki vegyen egy süteményt, majd az új évben törje fel, és olvassa el, hogy a házigazda mit kíván a 2012-es esztendőre!

Újévi jókívánság-süti

Hozzávalók: 10 dkg liszt, 2 tojás, 2 nagy kanál margarin, 2 csipet só, 2 csipet szódadikarbóna, 4 kanál cukor, vaníliás cukor

Elkészítése: A hozzávalókat jól összegyűrjük, ha túl kemény lenne, adhatunk hozzá egy kis tejet. A tésztát kb. fél centiméteresre nyújtjuk, háromszög alakúra vágjuk, és úgy, mint a kiflit, feltekerjük, közben beletekerve a jókívánság-papírkát is. Figyeljünk arra, hogy amivel a jókívánságunkat írjuk, ne legyen mérgező! Golyóstoll megfelel.

Kellemes ünnepeket kívánok!

Laukóné Mukk Adrienn

Karácsonyi ünnepségek az intézményekben

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) intézményeiben az alábbi időpontokban tartjuk a karácsonyi ünnepségeket, melyre szeretettel várjuk az érdeklődőket.

Baczoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthon
december 20. (kedd) 17 óra

Alemány Erzsébet Segítő Ház Rehabilitációs és Ápoló Otthon
december 22. (csütörtök) 16 óra

Fogyatékosok Integrált Intézménye
december 21. (szerda) 10 óra

ESE karácsony (Alemány E. Segítő Ház ebédlő)
december 30. (péntek) 15 óra

Karácsonyi ajánlat

A karácsonyi ünnepek meghittségéhez hozzá tartozik a friss kenyér, a kalács, a pogácsák és a bejglik illata, látványa.

Az ünnepekre a szokásokat, hagyományokat figyelembe véve állították össze ajánlatukat a VÉDESE Nonprofit Kft. sütőüzemének mesterei.

Pékárúk

Cukrásztermékek

Fehér kenyér 0.5 kg-os	180 Ft/db
Szeletelt fehér kenyér 0.5 kg-os	200 Ft/db
Barna kenyér 0.5 kg-os	200 Ft/db
Szeletelt barna kenyér 0.5 kg-os	220 Ft/db
Molke kenyér 0.5 kg-os	300 Ft/db
Szeletelt molke kenyér 0.5 kg-os	320 Ft/db
Tökös kenyér 0.5 kg-os	260 Ft/db
Szeletelt tökös kenyér 0.5 kg-os	280 Ft/db
Házi cipó 0.5 kg-os	200 Ft/db
Házi cipó 1 kg-os	360 Ft/db
Házi cipó 2 kg-os	600 Ft/db
Házi cipó 3 kg-os	800 Ft/db
Burgonyás kenyér	220 Ft/db
Burgonyás kenyér szeletelt 0.5 kg	240 Ft/db
Sajtos-tejfölös pogácsa	1600 Ft/kg
Burgonyás pogácsa	1400 Ft/kg
Sajtos masni	1800 Ft/kg
Fonott kalács 0.25 kg	160 Ft/db
Fonott kalács 0.5 kg	320 Ft/db

Tea linzer	1500 Ft/kg
Kis isler	1600 Ft/kg
Narancsos-csokis tallér	1800 Ft/kg
Skót keksz	1800 Ft/kg
Zserbó	2000 Ft/kg
Kókuszos habos csiga	1600 Ft/kg
Mézeskalács figurák	2000 Ft/kg
Habkarika	1800 Ft/kg
Sajtos apró pogácsa	1800 Ft/kg
Diós márványos bejgli 0.5 kg	1000 Ft/db
Mákos márványos bejgli 0.5 kg	900 Ft/db
Gesztyénés márv. bejgli 0.5 kg	900 Ft/db
Diós rudacska	2000 Ft/kg
Mézeskalács házikó	1500 Ft/db

Áraink az áfa-t tartalmazzák!

A fenti termékek az ünnepekre megrendelhetők.

A rendelés leadható: **2011. december 22.** (csütörtök) bolt zárásig.

A megrendelt termékek átvehetők: boltjainkban **december 24-én és 31-én 13 óráig.**

Fizetés: megrendéskor.

Egyéb süteményekre és tortákra előzetes egyeztetés alapján lehetőség van.

Boltjaink

Pihenő Cukrászda

Pécel, Pihenő u. 2.

Telefon: 28/454-076, 28/454-077

Ünnepi nyitva tartás:

december 17-18. (szombat) 7-14 óra

december 19-23. (hétfő-péntek) 7-18 óra

december 24. (szombat) 7-14 óra

december 25-26. (vasárnap-hétfő) zárva

december 27-30. (kedd-péntek) 7-18 óra

december 31. (szombat) 7-14 óra

Sárgarózsa Cukrászda

Isaszeg, Nap u. 2/b. (az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házban)

Telefon: 28/582-425, 28/582-426

Ünnepi nyitva tartás:

december 17-18. (szombat- vasárnap) zárva

december 19-23. (hétfő-péntek) 7.30-16 óra

december 24. (szombat) 7.30-14 óra

december 25-26. (vasárnap-hétfő) zárva

december 27-30. (kedd-péntek) 7.30-16 óra

december 31. (szombat) 7.30-14 óra

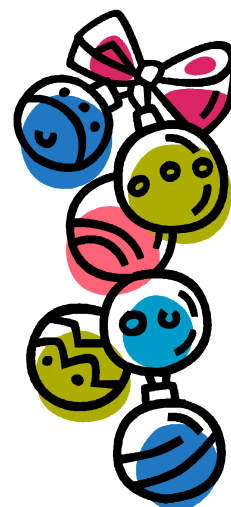
Ünnepi ételkínálat

Karácsonyi ajánlatunk:

- Vegyes halászlé 900 Ft/adag – Töltött káposzta 900 Ft/adag
– Vörösboros aszalt szilvával töltött pulykamell áfonyával,
burgonya krokettel 1.100 Ft/adag
Átvétel ideje: december 24-én (szombat) 10-13 óra között

Szilveszteri ajánlatunk:

- **Házi sertéskocsonya** 750 Ft/adag
– **Hidegtálak készítését vállaljuk.**
- Apró fasírt (5dkg hús/gombóc) 180 Ft/gombóc
 - Csabai töltött karaj (8 dkg/szelet) 400 Ft/szelet
 - Kőrözöttel töltött sajttekercs (8 dkg/db) 350 Ft/db
 - Tormakrémmel töltött sonkatekercs (8 dkg/db) 300 Ft/db
 - Kaszinó tojás 200 Ft/2 db
 - Gödöllői töltött csirkecomb (1 egész comb gombás, májas, zsemlés töltelékkel) 680 Ft/db
 - Szezámmagos sült csirkecomb (1 egész comb) 580 Ft/db
 - Bacon szalonnába göngyölt csirkemáj (10 dkg/adag) 380 Ft/adag
 - Francia saláta (15 dkg/adag) 350 Ft/adag
 - Görög paraszt saláta (15 dkg/adag) 550 Ft/adag
 - Ecetes, hagymás burgonyasaláta (15 dkg/adag) 200 Ft/adag
 - Majonézes burgonyasaláta (15 dkg/adag) 250 Ft/adag
- Átvétel ideje: december 30-án (péntek) 10 és 14 óra között.

A rendeléseket mindkét napra legkésőbb 2011. december 20-án (kedd) 16.00 óráig lehet leadni.

Az év végi ünnepnapokra kenyeret és süteményeket is rendelhet!

Rendelés leadásának és az ételek átvételének helye:

Pécelen a Pihenő Cukrászdában

(az ESE Szociális Központban)

Pécel, Pihenő u. 2., Tel.: 28/454-076, 28/454-077

Nyitva tartás: hétfő-péntek 7-18 óra, szombat 7-14 óra

Isaszegen a Sárgarózsa Cukrászdában

(az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házban)

Isaszeg, Nap u. 2/b, Tel.: 28/582-425, 28/582-426

Nyitva tartás: hétfő-péntek 8-16:30 óra, szombat zárva

Előzetes egyeztetés alapján a megrendelt ételek december 24-én és 30-án 10-13 óra közötti kiszállítással is rendelhetők!